Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORTUL popular

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LÎNGĂ CONSILIUL DE MINIȘTRI ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

Un nou meci atletic internațional: R. P. ROMÎNĂ — ELVEȚIA

Cel de-al doilea meci internațional pe care echipele noastre reprezentative de atletism îl susțin în acest sezon, va avea loc pe stadionul Republicii din Capitală în zilele de 10 și 11 iulie a.c. Atleții și atletele noastre vor întîlni la această dată echipele reprezentative ale Elveției. Viitorii adversari ai sportivilor noștri au o bună valoare în atletismul european. Anul trecut ei au reușit să întreacă la o diferență de 46 de puncte echipa Olandei.

ANUL X Nr. 2448 ★ Joi 1 iulie 1954 ★ 8 pagini 25 bani

Spartachiada sindicală, adevărată sărbătoare sportivă

MASE largi de oameni ai muncii participă la întrecerile din cadrul Spartachiadei sindicale. In marile centre muncitorești ca și în cele mai mici orășele din țara noastră, peste tot, sute de muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari au păsit pe stadion și se întrec la diferitele sporturi cuprinse în programul acestei populare competiții.

Se poate afirma că în privința angrenării maselor de oameni ai muncii în sport, întrecerile Spartachiadei sindicale și-au atins în mare parte scopul. Pentru a ilustra cele de mai sus este suficient să amintim că numai în regiunea Craiova peste 7.000 de sportivi au participat la întrecerile din cadrul primei etape a Spartachiadei.

Concludent în această privință este și exemplul muncitorilor, inginerilor și funcționarilor, membri ai colectivului sportiv Metalul Moldova, care folosind la maximum mijloacele locale, au reușit să asigure întrecerilor din cadrul Spartachiadei sindicale un cadru sărbătoresc.

Și așa cum la colectivul sportiv Metalul Moldova întrecerile din cadrul Spartachiadei sindicale au constituit o adevărată sărbătoare sportivă pentru toți oamenii muncii, și în alte orașe și sate de pe întinsul țării noastre această competiție a avut un caracter sărbătoresc prin grija colectivelor sportive. La Moreni, spre exemplu, majoritatea membrilor colectivului sportiv Flacăra au fost prezenți la startul probelor. Ar mai fi de amintit aci exemplul membrilor colectivului sportiv Avîntul Piatra Neamț, care în ciuda timpului nefavorabil au ținut toți să participe cu mult entuziasm la întrecerile din cadrul Spartachiadei sindicale.

Din toate exemplele de mai sus reiese clar că, în majoritatea cazurilor, întrecerile din cadrul Spartachiadei sindicale au constituit un prilej de afirmare puternică a dorinței oamenilor muncii din țara noastră de a face sport, de a se întrece pe stadioane, de a se întări fizicește prin practica exercițiilor sportive. Acum sportul este unul din prietenii buni ai tuturor celor ce muncesc. Și lucrul acesta l-au dovedit din plin sărbătorețtile întreceri ale Spartachiadei sindicale.

Cu această ocazie au venit pe terenul de sport și oameni trecuți de prima tinerețe, fapt care nu i-a împiedicat totuși să se alăture entuziasmului tineretului și după ce au terminat lucrul să se întreacă cot la cot cu cei mai tineri tovarăși de muncă. Iată-i pe cei doi șoferi din Moreni, Alexandru Măracineanu și Teodor Ostășel, primul în vîrstă de 43 de ani și cel de al doilea în vîrstă de 44 ani, care au prins voinicește grenada în mînă și au aruncat cu ea peste 55 de metri! A fost primul lor concurs și nu-l vor uita curînd. Pentru ei această primă întrecere sportivă a fost o sărbătoare, un eveniment important din viața lor: au cunoscut atunci viața tumultoasă a terenurilor de sport, ai căror oaspeți vor fi din ce în ce mai des.

Sînt multe exemple de oameni ai muncii, tineri sau virstnici care cu prilejul întrecerilor din cadrul Spartachiadei sindicale au participat pentru prima oară la un concurs de atletism, tir sau natație. Rezultatele pe care ei le-au obținut au arătat de multe ori talente mari, care just sprijinite vor putea să realizeze performanțe din ce în ce mai bune. Este cazul lăcătușului Leontin Lupșor de la complexul C.F.R. Sighișoara și a tovarășului lui de muncă Tiberiu Radu, care au obținut rezultate remarcabile la proba de aruncarea greutății. De asemenea, muncitorul Aurel Constantinescu din Bîrlad a reușit un frumos rezultat la concursurile de tir: 45 de puncte din 50 posibile. Și mai este exemplul muncitorului clujean Nicolae Băiașu care a alergat 100 m. în 12,5 sec. Citind aceste rezultate nu trebuie să uităm că ele au fost realizate de oameni care au păsit atunci pentru prima oară în viața lor pe un teren de sport.

In contradicție cu majoritatea colectivelor sportive, care au înțeles pe deplin rolul important al Spartachiadei sindicale și în consecință le-au acordat toată atenția, mai sînt unele colective care au neglijat total această întrecere de mase. Așa se explică de ce la unul din cercurile colectivului sportiv Progresul Cluj (cercul de la sfatul popular urban). la întrecerile din cadrul Spartachiadei sindicale au participat doar 4 concurenți. Un exemplu de delăsare îl oferă președintele colectivului sportiv Progresul Zimnicea, Haralambie Vișan, care după ce a mobilizat concurenții, nu s-a mai preocupat deloc de întrecerile propriu zise. Mai poate fi amintit aci colectivul sportiv Locomotiva Simeria, unde consiliul colectivului s-a mulțumit să afișeze cîteva lozinci și cu aceasta... a încheiat-o cu Spartachiada sindicală. Aici este cazul să amintim unele colective sportive care au subestimat Spartachiada sindicală, cum ar fi Avîntul Vatra Dornei, Locomotiva Dorohoi, Minerul Petroșani, Flamura roșie Lupeni. In aceste colective întrecerile din cadrul Spartachiadei sindicale nu au luat nici pe departe avîntul pe care ar fi trebuit să-l ia.

Asemenea atitudini arată că mai există încă în mișcarea noastră sportivă tendințe nesănătoase de a se subestima importantul rol pe care îl au competițiile de mase.

In viitor, comisiile regionale de organizare a Spartachiadei sindicale, precum și consiliile sindicale regionale, comitetele regionale, raionale și orășenești U. T. M. vor trebui să lupte pentru a lichida atitudinea de nepăsare, manifestată de unele colective, față de întrecerile Spartachiadei. Muncind cu mai mult elan, vom reuși ca numărul celor care se vor întrece în bazinele de înot sau în sălile de gimnastică să fie tot atît de mare ca al celor care au concurat la atletism, tir sau oină. In acest fel vom transforma și mai mult această competiție într-o sărbătoare a tineretului nostru, o sărbătoare sportivă care a cuprins și va cuprinde mase mereu mai largi de oameni ai muncii.

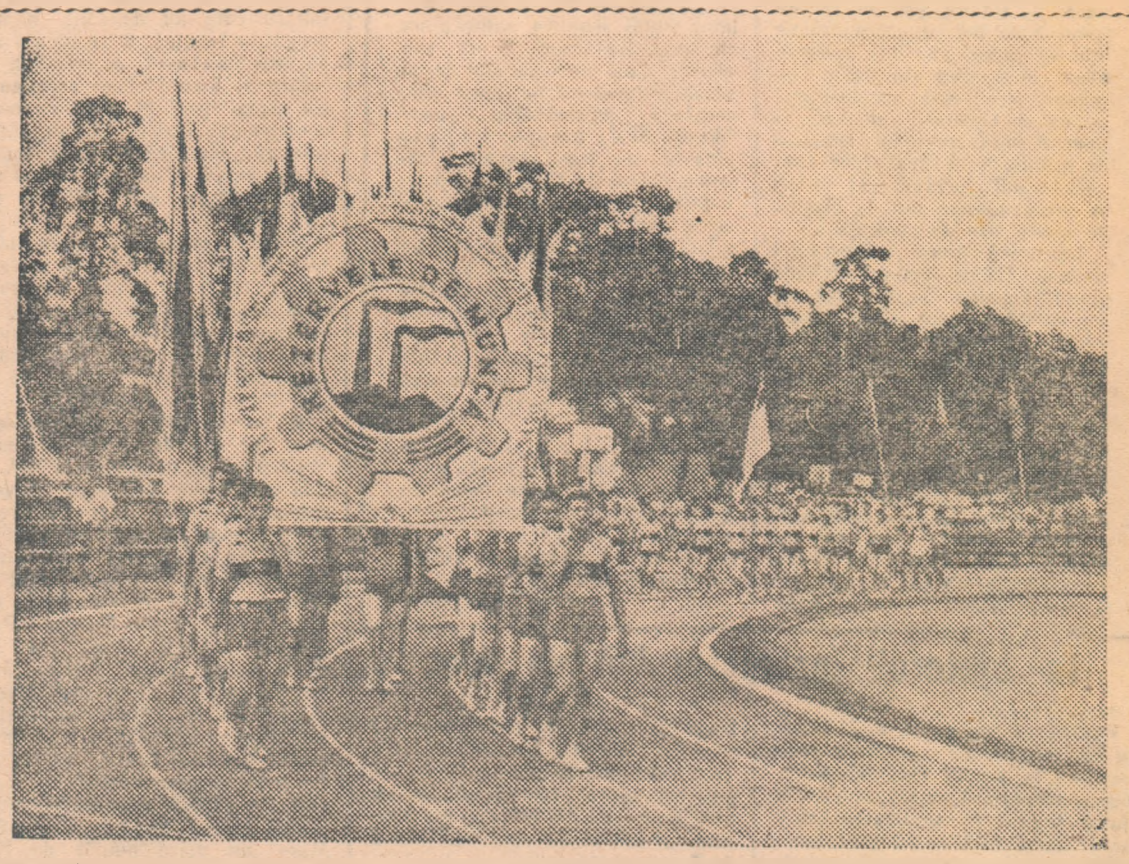

Sute de tineri din asociația „Rezervele de Muncă" reprezentînd toate regiunile din țară, au luat parte la finalele campionatelor de atletism, fotbal și baschet ale acestei asociații, finale desfășurate pe stadionul Tineretului din Capitală.

Iată-i pe tinerii sportivi care s-au calificat în întrecerile finale, defilînd în pas vioi în cadrul festivității de deschidere. Ei sînt nu numai cei mai buni la sport dar și la învățătură și practică. Lozinca „Primii în sport, primii la învățătură" îi călăuzește zi de zi, ceas de ceas, spre noi succese.

Echipele Uniunii Sovietice, campioane mondiale de gimnastică

Echipa feminină a țării noastre s-a clasat pe locul IV din 14 echipe

ROMA, 30 (Prin telefon de la trimisul nostru). — Actuala ediție a campionatelor mondiale de gimnastică a constituit un nou prilej de strălucită afirmare a sportului sovietic. Atît în proba feminină cît și în cea masculină, reprezentanții Uniunii Sovietice au obținut cele mai bune rezultate situîndu-se în fruntea clasamentului individual și pe echipe.

După terminarea exercițiilor impuse și liber alese, echipa feminină a U.R.S.S. a totalizat cel mai mare număr de puncte: 451,11. La aproape 7 puncte diferență o urmează echipa R.P. Ungare avînd 444,48 puncte. Gimnastele maghiare au executat într-un mod impecabil exercițiile liber alese ceea ce le-a permis să urce în clasament de la locul 5 la locul 2, întrecînd echipa R. Cehoslovace care a totalizat 439,02 puncte. Pe locul al 4-lea s-a clasat echipa Republicii noastre Populare (430,37 pct.) care a cîștigat două locuri în clasament datorită bunei comportări la exercițiile liber alese.

In clasamentul individual, primele locuri au fost ocupate de gimnastele sovietice în frunte cu Galina Rudko. Rudko a totalizat cel mai mare număr de puncte (65,58) devenind astfel campioană absolută a lumii.

In proba masculină, reprezentanții U.R.S.S. au intrat în concurs a doua zi, deoarece se aflau în ultima serie. Gimnaștii care concuraseră cu o zi mai devreme și care se situaseră în fruntea clasamentului au coborît toți, după evoluția celor 8 gimnaști sovietici, mai jos de locul opt. Primul s-a clasat V. Ciukarin pe care presa și radioul l-au recunoscut „cel mai bun gimnast al lumii". V. Muratov a terminat exercițiile impuse pe locul II. Dintre gimnaștii celorlalte țări cel mai bun loc l-a obținut Bantz (Germania Occidentală), clasat al 9-lea.

Pe echipe, U.R.S.S. preceda, după exercițiile impuse, cu 10 puncte echipa Germaniei occidentale, cu 11 puncte echipele Elveției și Japoniei, cu 16 puncte echipa R. Cehoslovace.

In cursul zilei de astăzi au continuat exercițiile liber alese în proba masculină, dar fiind sfîrșit la o oră tîrzie, pînă acum nu s-a comunicat încă rezultatul finalei. Se știe însă în mod cert că echipa masculină a Uniunii Sovietice s-a clasat pe locul 1 cîștigînd titlul de campioană mondială. Pe locurile următoare se află echipele Germaniei Occidentale, Elveției, Japoniei, Republicii Cehoslovace ș. a. Nu s-a comunicat încă nici locurile pe care le ocupă reprezentanții noștri în clasamentul individual compus. In general, Frederic Orendi a lucrat bine, urmat fiind de Andrei Kerekeș și Mihai Botez.

In cursul după amiezii de astăzi s-a desfășurat ultima probă a gimnastelor, anume exercițiul în ansamblu cu aparate portative. S-au înregistrat următoarele rezultate: 1. R. P. Ungară 73,80 p.; 2. U.R.S.S. 72,02 p.; 3. Suedia 71,06 p. Reprezentativa feminină a țării noastre, deși nu se află printre primii cinci clasați la această probă, a reușit excelenta performanță de a ocupa locul 4 în clasamentul final pe echipe, precedînd cu aproape trei puncte echipa Republicii Populare Polone și cu aproape patru puncte echipa R. P. Bulgaria.

Este demnă de subliniat comportarea gimnastei noastre Elena Leușțean, care în probele la sol, bîrnă, precum și în clasamentul individual compus a reușit să se claseze printre cele mai bune 10 gimnaste ale lumii. Elena Leușțean este urmată în clasament de A. Hofman, A. Ticu, E. Vătășoiu, T. Băiașu, E. Dobrovolski, E. Slavici și I. Gyarfas.

Trebuie menționat arbitrajul extrem de sever din cursul acestor campionate, fapt care a făcut ca notele concurenților să fie ceva mai scăzute ca de obicei. Totuși, a existat printre numeroșii participanți la campionate unul singur care s-a apropiat de nota 10, gimnastul sovietic Azarian care a obținut la inele (exercițiu liber ales) nota 9,95.

Mai înainte de a da rezultatele tehnice iată cîteva comentarii ale presei italiene referitoare la aceste campionate. Ziarul *„Gazzetta dello Sport"* subliniind comportarea gimnastelor sovietice scrie: „Echipa feminină a Uniunii Sovietice a arătat o superioritate categorică. Evoluția echipei sovietice a stîrnit un mare interes în rîndurile publicului sportiv. Gimnastele sovietice sînt calme, pline de siguranță, au un stil excelent și manifestă o superioritate evidentă..."

„Concursul echipelor feminine — scrie ziarul *„Messaggero"* — a arătat o echipă sovietică superioară care a depășit toate celelalte echipe" ...și în continuare: „gimnastele sovietice au executat exercițiile cu o siguranță neobișnuită, într-un stil plin de grație".

Tot despre gimnastele sovietice, ziarul *„Unita"* scrie că acestea, cu execuția lor ireproșabilă au uimit publicul care le-a aplaudat de nenumărate ori.

Și acum iată rezultatele tehnice înregistrate:

ECHIPE FEMEI (exerciții impuse și liber alese): 1. U.R.S.S. 451,11 pte; 2. R. P. Ungară 444,48 pte; 3. R. Cehoslovacă 439,02 pte; 4. R. P. Română 430.37 pte; 5. R. P. Polonă 429,99 pte; 6. Italia 424,77 pte; 7. R. P. Bulgaria; 8. Franța; 9. Germania Occidentală; 10. Suedia; 11. Jugoslavia; 12. Austria etc.

ECHIPE FEMEI (clasament final): 1. U.R.S.S. 524,31 p.; 2. R. P. Ungară 518,28 p.; 3. R. Cehoslovacă 510,22 p.; 4. R. P. Română 498,57 p.; 5. R. P. Polonă 495,79 p.; 6. Italia 495,77 p.; 7. R. P. Bulgaria 494,03 p.; 8. Suedia 491,18 p.: 9. Franța 490,35 p.; Germania Occidentală, Jugoslavia, Belgia, Luxemburg, Austria etc.

INDIVIDUAL COMPUS FEMEI: 1. Galina Rudko (U.R.S.S.) 75,68 p.: (38,09 p. + 37,59 p.); 2. Eva Bosakova (R. Ceh.) 75,11 p.; 3. Helena Rakoczi (R. P. Polonă) 74,72 p.

Iată și cîștigă cîștigă cîștigă

Tineri și tinere învățați înotul!

Să asigurăm condiții pentru învățarea înotului la sate

Sînt multe sate în țara noastră unde înotul este sportul cel mai popular. Există însă și altele cu mult mai numeroase, unde această disciplină sportivă este mai puțin cunoscută. Și aceasta, pentru că munca de instruire și de antrenare a tinerilor țărani muncitori în cunoașterea nataației este ca și inexistentă.

Sîntem în plină activitate de vară. În fiecare sat, în fiecare comună se pot organiza zilnic diferite programe de antrenament. Asemenea inițiative nu impun colectivelor sportive nici un fel de cheltuieli și nici o muncă prea mare în acțiunea de mobilizare a membrilor lor, căci țăranii muncitori vin cu toții la gîrla satului sau la eleșteu în aceste zile de caniculă.

Indeosebi, masa tineretului muncitor de pe ogoare trebuie pregătită pentru trecerea normelor G.M.A la înot. Prezența țăranilor muncitori în număr cît mai mare la antrenamente va da posibilitate colectivelor sportive să-și îndeplinească mai devreme angajamentele pentru că proba de înot nu poate fi luată decît vara, ea nu poate fi amînată sau înlocuită.

În multe locuri colectivele noastre sportive pot asigura condiții dintre cele mai bune pregătirii membrilor lor pentru învățarea acestui sport. Acolo unde în prezent aceste posibilități nu există, ele se pot crea. De pildă, pe malul unei ape curgătoare se poate amenaja cu ușurință un loc special pentru inițierea tinerilor de la sate în cunoașterea și practicarea înotului. Dacă apa este prea mare atunci se va îngrădi cu nuiele sau pari o porțiune de circa 15-20 metri lungime. În schimb acolo unde apa este prea mică se va face un mic stăvilar de-a latul riului și se va adînci albia cu sapa. La iazuri, lacuri sau eleștee, dacă malurile sînt la un nivel apropiat cu al apei este necesară improvizarea unor blocuri de start de pe care participanții vor lua plecarea. Aceste blocuri de start pot fi amenajate din scînduri, cărămizi și chiar cantități mai mari de pămînt. În unele locuri startul va putea fi luat direct din apă.

Colectivele sportive de la sate vor trebui să curețe din vreme locurile unde se vor desfășura pregătirile și întrecerile de înot în așa fel încît pe fundul apei să nu existe ierburi sau bolovani.

Acestea sînt numai cîteva exemple pe care colectivele sportive de la sate le pot urma. În general colectivele sportive de la sate se vor orienta la fața locului și vor lua măsuri în funcție de posibilitățile existente.

B. MARICA

Și cuceresc insigna G. M. A.

● Într-una din zilele trecute, pe terenul de sport al comunei Dimăcheni, raionul Dorohoi, au avut loc examenul de control la care au participat 18 aspiranți. Fiind zi de sărbătoare, la examen au asistat un mare număr de țărani muncitori care și-au încurajat tovarășii de muncă și sport. În mod deosebit s-au evidențiat tinerele Elena Anton și Emilia Pălimaru care au dovedit o bună pregătire tehnică. O frumoasă comportare au avut și sportivii V. Nistor și Ioan Holban care au făcut primii pași în sport cu ocazia complexului G.M.A. Ei au obținut cele mai bune rezultate la aruncarea grenadei și au executat cu multă îndeminare exercițiile de gimnastică.

După terminarea examenului de control, au fost înmînate insignele celor 18 tineri țărani muncitori care după o îndelungată pregătire au reușit să-și treacă cu succes toate normele complexului devenind purtători ai insignei G.M.A. *(M. Crișan, corespondent)*.

● Într-un cadru sărbătoresc a avut loc de curînd festivitatea de împărțire a insignelor G.M.A. și F.G.M.A. celor 116 sportivi de la colectivul liceului mixt din Breaza. Printre noii purtători ai insignei G.M.A. se află mulți elevi fruntași în învățătură, așa cum sînt de exemplu tinerii Marin Paul, Ovidiu Iliescu, Petre Vasile, Paula Sovăilă, Iolanda Moga, și încă mulți alții. Majoritatea purtătorilor de insignă și-au luat angajamentul ca în timpul vacanței să continuie pregătirile în vederea cuceririi insignei G.M.A. gr. II *(M. Cătănoiu, corespondent)*.

● Cu prilejul concursurilor din cadrul lunii G.M.A. în orașul Satu Mare, un mare număr de tineri și tinere și-au trecut normele G.M.A. Astfel, peste 10 la sută din numărul aspiranților G.M.A. ai școlii profesionale nr. 3 din localitate și-au trecut toate normele complexului depunînd carnetele pentru examenul de control. *(Nicolae Bara, corespondent)*.

● Cu ocazia concursurilor G.M.A. organizate în ultima vreme în orașul Deva numeroși aspiranți și-au trecut normele complexului G.M.A. Peste 60 de elevi de la școala medie tehnică de construcții civile și industriale din localitate și-au trecut zilele trecute ultima normă, urmînd acum să se prezinte la examenul de control. Printre elevii care au dovedit o bună pregătire se numără Petru Vasiu, V. Horia, Gh. Butaru și Ioan Bota. Merită a fi evidențiat pentru sîrguința depusă în pregătirea aspiranților profesorul de educație fizică Pavel Liviu, care a depus eforturi susținute și în acțiunea de mobilizare a tinerilor la concursurile pentru trecerea normelor G.M.A. *(Gh. Cioranu, corespondent)*.

In preajma întrecerilor din faza pe colectiv a campionatului R. P. R. de poliatlon G. M. A.

Numeroase colective sportive din țara noastră au desfășurat în ultima vreme o intensă muncă de pregătire cu toți participanții la campionatul R.P.R. de poliatlon G.M.A. pe anul 1954. Majoritatea colectivelor sportive au reușit să angreneze în aceste pregătiri deosebit de importante zeci și sute de sportivi și sportive. Merită a fi evidențiată în această direcție activitatea colectivelor sportive din orașul Cluj, care au desfășurat, sub îndrumarea și controlul comisiei orășenești G.M.A., o susținută muncă de propagandă în rîndurile oamenilor muncii pentru o cît mai largă participare a acestora la campionatul R.P.R. de poliatlon G.M.A.

Frumoase rezultate în această direcție au obținut și comisiile de pregătire și examinare G.M.A. din colectivele sportive ale raionului Buzău. Datorită unei munci perseverente ele au reușit să aducă la startul antrenamentelor zeci și zeci de tineri și vîrstnici. În mod deosebit s-a evidențiat colectivul sportiv Voința din Buzău care, de altfel, desfășoară în ultima vreme o rodnică activitate pe linia complexului G.M.A. Și în regiunile Timișoara, R.A.M. și Hunedoara întîlnim numeroase colective sportive care s-au preocupat din vreme de asigurarea condițiilor necesare bunei pregătiri a participanților.

Întrucît în perioada primelor zile ale lunii iulie urmează să se desfășoare în întreaga țară întrecerile oficiale din cadrul fazei pe colectiv, socotim că este necesar să amintim comisiilor de pregătire și examinare G.M.A. unele condiții absolut necesare acestor întreceri. Colectivele sportive vor trebui să organizeze întrecerile în decurs de două zile după următorul program:

În prima zi se vor desfășura următoarele probe: 1) Tir (norma generală G.M.A. gr. II) 2) Gimnastică (norma generală G.M.A. gr. II) 3) înot 100 m. liber pentru bărbați și 50 m. liber pentru femei. În ziua a doua de concurs participanții la acest campionat se vor întrece la aruncarea greutății cu ambele mîini, cursa cu obstacole 150 m. (normă generală G.M.A. gr. II) atît pentru bărbați cît și pentru femei, și proba de cros 3 km. la bărbați și 1 km. la femei (normă la alegere G.M.A. gr. I). Participanții trebuie să aibă vîrsta de 17 ani împliniți (băieți și fete).

De asemenea, concurenții trebuie să prezinte comisiei de întreceri brevetul de purtător al insignei G.M.A. gr. I și buletinul de identitate din care vîrsta să poată reieși cu exactitate. Clasamentul la concursurile campionatului de poliatlon G.M.A. se stabilește pe baza rezultatelor obținute la toate probele.

Se clasează pentru etapa următoare cîte un singur concurent de fiecare categorie. Deci, un colectiv sportiv va prezenta pentru faza următoare (etapa raională) doi concurenți și anume: cîștigătorul la bărbați și prima clasată la fete.

Colectivele sportive trebuie să facă înscrierile din vreme, iar după terminarea etapei să anunțe în scris comitetelor raionale și orășenești C.F.S. numărul participanților la bărbați și femei.

Toate cheltuielile ce decurg din organizarea etapei I-a vor fi suportate de colectivele sportive.

Se observă că, în mai toate colectivele sportive, cadrele tehnice (profesorii de educație fizică, antrenorii și instructorii sportivi) nu se preocupă de buna pregătire tehnică și fizică a participanților, lăsînd această sarcină numai pe umerii membrilor comisiilor de pregătire și examinare G.M.A. Se impune ca toate colectivele sportive să fixeze cadrelor tehnice sarcini precise în vederea bunei desfășurări a întrecerilor din prima fază a campionatului R.P.R. de poliatlon G.M.A. pe anul acesta.

TEODOR ROIBU

In ajutorul instructorului de înot

Pentru cei ce nu știu să înoate au fost organizate o serie de școli populare în scopul învățării metodice și răspîndirii acestui sport. Un ajutor prețios în activitatea școlilor de acest fel îl constituie planul lecțiilor alcătuit de autorul sovietic E. P. Firsov. Aceste lecții au fost aplicate aspiranților la insigna G.T.O. și au dat rezultate foarte bune.

Pentru începători, ședințele de antrenament pot fi efectuate în grupuri independente de cîte 3—4 inși. În astfel de cazuri, se alege întotdeauna cîte un observator pentru fiecare grupă, care urmărește felul cum sînt aplicate diferitele exerciții. În doi, exercițiile se fac pe rînd: unul execută exercițiul, iar celălalt îl controlează. Apoi rolurile se inversează pentru că nu se poate învăța de unul singur.

Lecțiile tip trebuie completate sau schimbate în raport cu condițiile locale, cu temperatura apei, a aerului și cu nivelul pregătirii fizice generale a elevilor.

Fiecare lecție începe cu exerciții pe uscat, cu ajutorul cărora elevii își însușesc tehnica mișcărilor descompuse. În primele 3—4 lecții exercițiile pe uscat trebuie să dureze 30—40 minute. După aceea, ele vor fi limitate la 15—20 minute. După exercițiile pe uscat urmează exercițiile în apă. La primele lecții (sau cînd timpul este rece) ele trebuie să dureze 15—20 minute iar mai tîrziu cîte 35—40 minute. Lecțiile vor lua sfîrșit cu o baie liberă de 5—10 minute.

În timpul lecțiilor trebuie respectate următoarele reguli: să nu se meargă spre adîncul apei, să nu se stea mult timp în apă fără a se face mișcări; la apariția primei senzații de frig lecția va fi întreruptă imediat, iar după ieșirea din apă se vor executa cîteva exerciții de încălzire.

Iată un plan pentru prima lecție pe uscat: exercițiul 1: stînd pe bancă, pe o piatră sau o mobilă, sprijinit în mîini, elevul face bătăi cu picioarele (de cîte 20—30 ori cu fiecare picior) la început încet, apoi repede și din nou încet. Exercițiul se repetă de cîte 4—5 ori. Bătăile se fac lin și relaxat. În timpul bătăii se respiră adînc pe gură. Ex. 2: înclinînd corpul înainte și sprijinind brațul stîng pe genunchi, elevul execută cu brațul drept mișcările de craul fără întoarcerea capului pentru respirație. Se repetă de cîte 3—4 ori. Același lucru se va face și cu celălalt braț, apoi cu amîndouă brațele.

Bazinul de înot din Orăștie... nu cunoaște activitate

Chiar din prima zi în care razele soarelui au început să se arate prietenoase, și-au scotocit în geamantane sau în dulapuri, în care printre celelalte lucruri de vară puse cu grijă la naftalină, se aflau și costumele de baie. Le-au scos, le-au vîrît veseli în obișnuitul sac de sport, și au pornit-o repede spre bazinul de înot din orașul lor.

Personagiile despre care vorbim în rîndurile de mai sus sînt jucătorii de polo de la Progresul Orăștie, înotătorii tuturor colectivelor din oraș, și aspiranții G.M.A. din Orăștie, care după ce și-au trecut cu sîrguință normele de schi în timpul iernii, abia așteptau vara pentru a-și trece și proba de înot.

Și cum spuneam mai înainte, prietenii noștri au pornit-o repede spre bazin; și pentru că îi întovărășim, iată-ne în cîteva clipe în fața bazinului de înot din Orăștie. Unii dintre tineri și tinere s-au repezit spre cabine; au văzut e drept cu mirare, că ușile cabinelor nu se mai închideau, iar clădirea unde erau casele de bilete și magazia era aproape dărăpănată. Oamenii au intrat totuși în cabine, și-au ținut ușile unii altora, s-au ferit de pînzele de păianjen țesute des în toate colțurile cabinelor și s-au echipat.

— Ce bras am să-i trag Mitică, abia aștept.

— Ce zici Ioane, după vreo săptămînă, două de antrenamente ne luăm norma cu excelent, nu crezi?

Ei, dar ce să fie asta? Cei care s-au dus mai întîi să privească bazinul, stau nemișcați pe marginea lui. Iar cei gata echipați în costum de baie odată ajunși la bazin în loc să sară în apă repede, stau și ei tot nemișcați pe margine. Privesc cu toții fără să scoată o vorbă. Și nu-i de mirare că bieții amatori de înot din Orăștie au rămas pietrificați în fața aspectului pe care îl are acum bazinul lor! În locul apei limpezi și curate (în care se și văzuseră parcă înotînd) o băltoacă de noroi negru ca păcura ce ajunge pînă la jumătatea bazinului; pereții la care ar fi trebuit să facă întoarcerile sînt niște biete grămezi de zid prăbușite. Pe marginea bazinului o „colecție" de lăzi stricate, sticle sparte și alte obiecte pe care le cumpără cu plăcere D.A.C.

...Într-un tîrziu, sportivii noștri au părăsit necăjiți tristă priveliște. Dar oamenii noștri nu s-au lăsat învinși de „vitregia soartei". Au umblat peste tot. La comitetul C.F.S. raional, la tovarășii de la sfatul popular și chiar la tov. Ion Albu care răspunde de gospodăriile locale; și tot așa umblînd de la unul la altul, au înțeles sportivii din Orăștie că nu e vorba de „vitregia soartei" ci de nepăsarea totală a tovarășilor de la comitetul raional C.F.S. ca și a celor de la sfatul popular care nici pînă acum n-au luat nici o măsură pentru a reamenaja bazinul de înot din oraș.

Așa se face că aspiranții G.M.A. și toți înotătorii din Orăștie care vor totuși să practice înotul trebuie să facă 17 km. pînă la Geoagiu (plus 17 km. întorsul, egal, 34 km.) pentru a se antrena. După cum ne informează corespondentul nostru Gh. Balogh care ne-a sezisat această situație, prin Orăștie se zvonește că înotătorii și aspiranții G.M.A. (care trebuie să-și treacă norma de înot), vor deveni mărșăluitori de forță.

DESCHIDEREA ȘCOLILOR POPULARE DE INOT

În 30 orașe din țară se deschid astăzi porțile școlilor populare de înot organizate din inițiativa secției cultură fizică și sport a C.C.S. Scopul acestei acțiuni este de a atrage un număr cît mai mare de muncitori și muncitoare în practicarea acestui sport pe cît de util pe atît de frumos, de a pregăti cît mai mulți tineri și tinere în vederea trecerii cu succes a normelor G.M.A. la înot.

O sarcină deosebit de importantă, care de altfel trebuie să constituie obiectivul de frunte al tuturor factorilor interesați în reușita acestei acțiuni, este mobilizarea unui număr cît mai mare de tineri și vîrstnici la cursurile acestor școli. Pentru aceasta trebuie folosite din plin toate mijloacele locale de agitație și propagandă, trebuie folosit din plin ajutorul organizațiilor de masă și în deosebi al organizațiilor de bază U.T.M.

Un rol mare revine comisiilor care se preocupă de organizarea practică a școlilor populare de înot. Aceste comisii, trebuie alcătuite din cei mai pricepuți oameni în problemele natației și trebuie să se îngrijească din vreme de asigurarea materialelor necesare desfășurării în bune condițiuni a cursurilor populare de înot. Instructorii și antrenorii au de asemenea datoria să depună toate eforturile lor în pregătirea temeinică a elevilor. Fiecare antrenor trebuie să-și alcătuiască un plan de lucru bine întocmit, folosindu-se în acțiunea de învățarea înotului de material bibliografic cum ar fi broșurile „Înotul în complexul G.T.O." de E. P. Firsov. „Învață să înoți" de M. Bulovici, „Înotul sportiv" de N. Dumitrescu, cărți în care sînt redate noțiunile cele mai nimerite pentru atragerea tinerilor care nu au mai practicat acest sport. Este bine ca în munca lor antrenorii și instructorii să-și facă un program special pentru tinerii începători. Înainte de lecțiile practice este indicat ca începătorii să facă o perioadă de timp gimnastica specială, acomodîndu-i în acest fel cu mișcările fiecărui stil. La lecțiile practice este necesar să se pună un accent deosebit pe mișcările de obișnuință cu apa, exercițiile de respirație și scufundări iar în cea de a doua parte a ședințelor de antrenament să se treacă la jocuri în apă, plută, ștafete, lupta călare, coordonarea mișcărilor picioarelor și ale mîinilor etc. Este recomandabil să se înceapă ședințele de antrenament cu învățarea stilurilor craul și bras iar în cazul cînd antrenorul observă că tînărul respectiv nu se acomodează cu aceste stiluri să se exerseze atunci mișcările stilului ower (înot pe o parte).

O sarcină imediată ce revine atît colectivelor sportive cît și comitetelor raionale și orășenești C.F.S. este recrutarea tinerilor care vor urma cursurile populare de înot. Toți elevii care vor fi înscriși la aceste școli vor avea intrarea gratuită la bazinele din orașele respective în conformitate cu Hotărîrea Consiliului de Miniștri Nr. 2190 din 16 octombrie 1952.

Sportul, IZVOR DE INSPIRAȚIE PENTRU OAMENII DE ARTĂ

UN ROMAN... NESCRIS

Cînd Gretze de Jongh pătrunse în vestiar, în tribunele mari de beton ale stadionului mai stăruia încă animația pe care o produce deobicei o întrecere pasionantă. Spectatorii, ai căror ochi dădeau acum înconjur pistei înecate de apă, nu puteau să uite cele întîmplate în cursa de 800 m. în care atletele se întrecuseră cu o dîrzenie extraordinară pînă pe ultimul metru al distanței.

Ușa se închise însă, tăind parcă legătura cu cei de afară, ale căror încurajări și aplauze se auzeau doar ca niște răbufniri aduse de vînt. Într-o cabină alăturată, o altă atletă olandeză . îngîna o melodie gravă, parcă fără sfîrșit. Gretze de Jongh își căuta adversara, o căuta pe cea care o învinsese.

— Florica, Florica, repeta ea. Trăsăturile feței i se înăspriseră în urma efortului. Ochii îi erau aproape suri, ca apa unui lac după furtună.

Se zăpăci cînd o văzu pe Florica întinsă pe un scaun pliant surizîndu-i prietenește. Ar fi vrut să-i spună ceva... Dar cuvintele întîrziau. Se așeză pe un scăunel, cuprinse mîna învingătoarei și o strînse încet. Îi cercetă părul negru, încă ud, ochii, o învălui într-o privire întrebătoare. De unde a găsit fetișcana asta atîta putere, de unde a răsărit lîngă ea la cîțiva metri de sosire, atunci cînd o credea învinsă? De unde?

Și chiar mai tîrziu, peste cîteva ore, îi stăruia în minte această întrebare. M-a iscodit și pe mine, a doua zi, cînd autobuzul cu atleții olandezi străbătea valea Prahovei, ai cărei munți scăldați în soare păreau că s-au prins de cer.

Și i-am povestit lui Gretze de Jongh despre Florica Dumitru și despre Constantin Dumitru. I-am vorbit lui Gretze de Jongh despre Florica, profesoara care grăbește în fiecare dimineață spre sala de gimnastică sau terenurile din curtea școlii, unde elevii o așteaptă pentru a începe orele de sport conduse de ea. I-am vorbit despre elevii Floricăi Dumitru, care au întîmpinat-o la începutul cursurilor de anul trecut cu un buchet mare de flori, rugînd-o să le povestească despre cursa de 400 m. în care ea cucerise tricoul de campioană. I-am povestit atletei olandeze despre călătoria Floricăi de la București la Sofia, de acum trei ani, cînd Constantin Dumitru s-a apropiat de ea timid și neîndemînatic (aici de Jongh a rîs cu poftă, încercînd să-l imite pe aruncătorul de ciocan) dar apoi tot atît de simplu ca și cum ar face trei piruete i-a spus că o iubește. I-am descris emoțiile pe care le are unul cînd concurează celălalt, i-am vorbit de contabilul Constantin Dumitru care se mîndrește că poate stenografia multe, multe cuvinte pe minut, de ziua în care el a stabilit un nou record la aruncarea ciocanului, de oamenii care-i opresc pe stradă sau în tramvai pe cei doi soți și îi întreabă despre performanțele lor, despre profesorii Institutului de Cultură Fizică ce sînt atît de exigenți cu ei doi, studenți ai cursului fără frecvență, cînd nu se pricep să joace baschet sau răspund la examenul de fiziologie.

Mi-am amintit de ziua în care Constantin Dumitru s-a dus să vorbească sportivilor dintr-o fabrică și aceștia l-au criticat cu asprime pentru emotivitatea sa, pentru antrenamentul insuficient și mai ales pentru faptul că nu luptă din toate puterile pentru a obține rezultate mai valoroase.

I-am arătat lui Gretze de Jongh vila în care cei doi sportivi romîni și-au petrecut un frumos concediu în iarna care a trecut, dar și oficiul telefonic de la centrala căruia nu am putut transmite rezultatele unui concurs în care Constantin Dumitru realizase o performanță slabă, pentru că șefa telefonistă nu voia să creadă că el poate să arunce atît de prost. Iar cînd autobuzul a început să coboare cu viteză serpentinele Timișului, făcînd-o pe Gretze de Jongh să tresară la fiecare viraj, i-am povestit cum l-am întîlnit pe Dumitru într-o seară, la o cabană în munți, și cum în fața căminului, în care ardeau troznind bușteni, mi-a vorbit despre dragostea lui pentru Florica. Se stinsese de mult focul din vatră și el depăna într-una...

Am tăcut. Gretze de Jongh privea apa Timișului care călătorea prin fața unei tabere de pionieri, sau cerceta, poate, cărarea dintre brazi pe care urcau excursioniștii.

Apoi spuse deodată:

— Acum înțeleg de unde a găsit Florica puteri să mă întreacă, a lunci cînd mă credeam învingătoare. Din viața ei... și viața ei e un minunat roman. Oricine ar vrea să citească o astfel de carte din viața sportivilor voștri.

Avea dreptate Gretze de Jongh. Se poate scrie un minunat roman, se pot scrie multe romane despre viața, munca și bucuriile sportivilor din țara noastră.

Tinerii scriitori ce cred despre aceasta?

T. VORNICU

CITEVA RINDURI PENTRU DUMNEATA, TOVARĂȘE SCRIITOR...

Nu de puține ori am stat de vorbă cu scriitori care la întrebarea mea dacă au de gînd să scrie și cîte ceva din viața sportului mi-au răspuns cam așa:

— Despre sport? Nu văd cam ce s-ar putea scrie. Poate că am să satirizez într-o nuvelă vedetismul. Da, da, cred că e o temă destul de interesantă...

Ei bine, nu numai acest aspect poate fi tipic în bogata viață sportivă a tineretului nostru. Sportivii se ridică cu hotărîre împotriva acestui fel de a privi o activitate care se bucură astăzi de cea mai largă răspîndire. Cîte victorii strălucite nu așteaptă să fie turnate în forma măiastră a versului? Cîte episoade emoționante nu merită să fie reunite în filele unui roman sau ale unei nuvele?

Viața clocotitoare de pe stadioane, drumul spre măiestria sportivă, victoria cucerită cu prețul unor supreme eforturi — iată un material viu, dinamic. Viața sportivului este plină de bucurii și amărăciuni de o clipă, de năzuințe și ezitări. O performanță de înaltă clasă nu cade niciodată din cer. Ea este întotdeauna rodul unor ani de muncă titanică. Adeseori, în drumul spre record, spre performanțe de valoare, sportivii se poticnesc. Alte ori, se ivesc racile pe care unii le credeau prematur dispărute.

Dar n-am să înșir aci doar cuvinte cap la cap. Faptele sînt mai grăitoare.

...Povestea noastră ar trebui să înceapă în satul Dezești, undeva prin împrejurimile Reșiței, unde s-a născut campionul de box de mai tîrziu Gh. Fiat. Tatăl său, țăran sărac, silit de mizerie apucă drumul fabricii de la oraș, bătînd zi de zi drumul de la Dezești la Reșița. Treizeci de kilometri la dus, treizeci la întors.

Pe Gheorghe Fiat sportul l-a atras de mic. Decor obișnuit: cîțiva puști din mahala (se mutaseră la Reșița), o minge numai petice și un maidan din apropierea casei. Fire ambițioasă, el a avut de mic dorința să învețe. Dar după 4 clase de liceu, taică-său l-a luat de o parte și i-a vorbit ca unui om mare. I-a arătat că școală n-o să mai poată face. Și Gheorghe Fiat a intrat ucenic la uzina metalurgică din Reșița. Pe vremea aceea juca fotbal. Dar satrapii patronului i-au interzis să mai joace.

Într-o zi, un vechi boxer din oraș îi propune să vină la sala de antrenament. Deși în copilărie se jucase cu mănușile de box ale fratelui său, unul dintre boxerii profesioniști cunoscuți, Gheorghe Fiat n-avea habar de box. Dar în clipa cînd a trecut pragul sălii și-a dat seama că de nu va corespunde va pierde și ultima ocazie de a mai face sport. Și s-a bătut curajos, pînă la ultima picătură de energie. Examenul a fost trecut cu bine.

Sosesc zilele minunate ale eliberării patriei. În viața lui Fiat se petrece o cotitură hotărîtoare. Are posibilitatea să învețe, să se specializeze în meseria de lăcătuș pe care o îndrăgise încă de la venirea în uzină. Deopotrivă cresc și succesele sale sportive. Devine campion al țării. Reprezintă culorile patriei la Sofia, Praga, Paris, Varșovia, Berlin, Helsinki, Moscova. Pretutindeni, luptă cu dîrzenie. În toamna anului trecut, în cadrul turneului din Suedia, patru boxeri suedezi de valoare s-au prăbușit sub pumnii săi năpraznici.

Gheorghe Fiat este decorat cu Ordinul Muncii cl. III pentru merite deosebite în producție și cu Ordinul Muncii cl. II pentru succesele sale sportive. Acum, e ofițer. A primit titlul de maestru emerit al sportului pe care-l poartă cu cinste.

Dar Gheorghe Fiat, maestrul emerit al sportului, unul dintre cei mai buni boxeri ai țării, nu este o mașină de pumni. Gheorghe Fiat este înainte de toate un om. Un om cu o viață bogată. Un om cumpătat în vorbe și în fapte. A îndrăgit o fată pe care o cunoștea încă din copilărie și s-a căsătorit. Sînt fericiți. Anul trecut a reprezentat poporul nostru la Conferința internațională pentru apărarea drepturilor tineretului de la Viena. Gheorghe Fiat citește mult, se duce des la spectacole. Este cel mai conștiincios la antrenamente și nu de puține ori ajută antrenorului la creșterea tinerilor boxeri.

Oare în trăsăturile acestui sportiv de tip nou nu se recunosc trăsăturile cetățeanului de tip nou, harnic constructor al socialismului? Oare de ce să nu aducem în literatură „eroi pozitivi", din lumea sportului, eroi pe care îi avem alături de noi, vii și puternici, mîndri și plini de bogăție sufletească?

MARIUS GODEANU

Îndemnul unui mare poet

Poeți,
antrenați-vă la înot,
la săritura în lungime,
la aruncarea greutății!
Versurile voastre
făceți-le părtașe
la sărbătorile sportivilor.

JOHANNES BECKER

Să cîntăm frumusețile sportului!

Marius Mihail a dat muzicii noastre ușoare multe compoziții abordînd în creațiile sale și cîntece cu subiect sportiv care l-au făcut cunoscut tineretului, așa cum sînt: „Spre Bucegi", „Gigel", „La drum cu bicicleta" etc. Iată de ce vizita și întrebările noastre privind muzica cu subiect sportiv nu l-au surprins de fel.

„Consider că sportul este un bogat izvor de inspirație pentru compozitori, pentru că el aparține tineretului, pentru că se desfășoară în cadrul minunat al naturii, pentru că dă sănătate și bună dispoziție și mai ales fiindcă interesează azi mase largi de oameni ai muncii. Cu toate acestea, muzica sportivă nu este, după părerea mea, nici suficient dezvoltată și nici înțeleasă așa cum trebuie. Consider că muzica ușoară, în special, este cea mai potrivită în momentul de față pentru temele sportive. Compozitorii noștri preferă, cel puțin așa reiese din ceea ce s-a compus pînă în prezent, să folosească pentru temele sportive marșul. Cred că aceasta nu corespunde întotdeauna conținutului. Iată de pildă bucata lui Elly Roman: „În goana bicicletelor" este un marș, deși nici odată nu am văzut cicliști pedalînd în acest ritm. În schimb, „Cîntecul pionieresc de excursie" al lui N. Stroe, scris în ritm de marș, dar cu o melodie simplă, vioaie, este bine realizat și răspunde scopului în care a fost compus.

Tot o vină a noastră, a compozitorilor, este și aceea că nu ne inspirăm din viața sportivă pentru a compune cîntece de dragoste, că lucrăm de multe ori la repezeală, folosind melodii banale, că nu încercăm să sugerăm prin muzică specificul fiecărui sport în parte. De asemenea, cred că și genul satiric, pe care chiar eu l-am încercat, este potrivit temelor sportive.

Trebuie spus însă cîte ceva și despre critica muzicală. Iată, consider că articolul semnat de Mihu Dragomir apărut în revista „Contemporanul" nu a adus o lămurire în problema muzicii ușoare, deoarece autorul nu ține seama de faptul că scrierea de texte muzicale reprezintă o specialitate desigur legată de creația poetului, dar că ea nu se află în tolba fiecărui poet, chiar dacă acesta este consacrat. Printre altele, poetul M. Dragomir a criticat cîntecul „Gigel", iar tovarășii de la radio s-au grăbit să-l scoată din repertoriu, deși, cu calitățile și lipsurile lui, acesta rămîne totuși primul și singurul cîntec satiric cu temă sportivă.

Mai mult decît atît, responsabila comisiei literare a direcției muzicale radio, Păuna Răzvan, a modificat fără consimțămîntul meu textul unui cîntec ce-mi aparține, făcînd însă o corectare... greșită, înlocuind termenul „sosire" la finalul unei întreceri cicliste purtată în scopul obținerii victoriei cu „popas", cuvînt care se potrivea ca nuca în perete. Nu am ales acest exemplu fiindcă este vorba de mine, ci pentru a demonstra ușurința cu care este tratată problema compozițiilor cu subiect sportiv. Această observație o extind și asupra C.C.F.S., a editurii C.F.S. care au abandonat de doi ani preocuparea față de compozițiile cu temă sportivă, a direcției muzicale radio și a tuturor forurilor care puteau stimula compozițiile de acest gen prin organizarea de concursuri de cîntece sportive, încurajînd sub diverse forme pe compozitori".

Mai multă atenție literaturii sportive!

Marile stadioane ale orașelor ca și modestele terenuri din marginea satelor cunosc, la fiecare sfîrșit de săptămînă, însuflețirea întrecerilor dintre sportivi care, spre deosebire de trecut, nu sînt sportivi de profesie. Sînt muncitori în fabrici sau pe ogoare — și nu puțini dintre ei se află printre fruntașii întrecerii socialiste —, sînt elevi sau studenți pe care profesorii lor îi dau ca pildă de sîrguință. Participanții la concursuri nu se mai numără cu zecile sau sutele ci cu miile și zecile de mii iar la competițiile de masă și crosuri cu sutele de mii. Nu odată, sportivii noștri de frunte au făcut ca prin performanțele și victoriile lor, opinia publică de peste hotare să-și îndrepte atenția spre tînăra noastră Republică Populară.

Este din ce în ce mai evident faptul că sportul a devenit o preocupare de seamă pentru un mare număr de oameni ai muncii și în deosebi pentru tineret. Nu e de mirare, deci, că în literatura noastră care redă aspectele atît de variate ale marilor prefaceri la care sîntem martori și totodată părtași, a început să reflecte — ce-i drept destul de timid — această activitate de pe zeci de stadioane, de pe mii de terenuri de sport. Au apărut mărturii ale activității sportive în lucrările poeților D. Deșliu, St. Iureș, Dr. Vicol, V. Felea ș.a. Au scris schițe sportive cîțiva tineri prozatori (Pop Simion, V. Albu, ș.a.). Au făgăduit să scrie despre sport alți scriitori — și tineri și mai vîrstnici.

Totuși sîntem încă departe de a avea o literatură sportivă pe măsura dezvoltării mișcării noastre de cultură fizică și credem că principala cauză o constituie tendința unor scriitori și edituri, de a desconsidera sportul ca subiect pentru creații literare.

Editura Cultură Fizică și Sport care, în mod firesc, trebuie să pună accentul pe lucrările tehnice, a consacrat traducerilor numărul de coli ce-i rămînea pentru beletristică.

Editura Tineretului, de la înființare și pînă acum, a tipărit în domeniul literaturii sportive numai două lucrări și acestea traduceri („Ultimul meci" de J. London și „Pe ring" de M. Korolev). E.S.P.L.A. a editat o mică nuvelă a lui P. Vejinov („Un meci la New-York") și o culegere de povestiri originale („Oameni noi pe stadion").

Desconsiderarea arătată de edituri problemei sportului se manifestă și în superficialitatea cu care se trece peste terminologia sportivă. Vom da în cele ce urmează un exemplu care dovedește un dezinteres vădit față de această problemă. În Editura Tineretului a apărut, în vara trecută, traducerea cărții lui Stephan Hermlin „Die erste Reihe" („Rîndul întîi"). În această lucrare sînt prezentați mai mulți eroi ai rezistenței antihitleriste din Germania printre care și cunoscutul campion de lupte Werner Seelenbinder. Găsim în această lucrare cuvîntul „der Ringer" (luptătorul) tradus prin „atletul" (pag. 47), iar expresia „der deutsche Halbschwergewichtmeister im Ringen", prin „maestrul de ring de categoria semi-grea" (pag. 48) în loc de campionul de lupte al Germaniei la categoria semi-grea. Termenul „Armzug" nu a mai fost tradus ca și o propoziție întreagă (ediția originală pag. 87) în care se vorbește despre măiestria atinsă de Seelenbinder.

Pentru cel ce știe cu cîtă grijă se verifică astăzi în edituri fidelitatea unei traduceri pare într-adevăr de neînchipuit lipsa de răspundere cu care a lucrat redactorul acestei cărți. Fără îndoială că el a preferat să trimită cartea la tipar fără să mai consulte un specialist.

Toate acestea arată în mod clar că se impune ca scriitorii să dea mai multă atenție sportului, ca editurile să privească cu mai multă grijă literatura sportivă pe care o așteaptă zeci de mii de tineri de pe tot cuprinsul țării.

ION F. BACIU

Rezultate valoroase înregistrate în campionatul republican de atletism pe echipe

Întrecerile continuă astăzi dimineață pe stadionul Republicii

Întîlnirea între echipele Știința Cluj-Dinamo și Știința S.M.T.C.F.+ Voința, începută ieri pe stadionul Republicii din Capitală reprezintă fără îndoială meciul „cheie" al campionatului republican de atletism pe echipe.

În prima zi, disputa celor trei echipe a furnizat o întrecere strînsă mai cu seamă între atleții de la Știința Cluj și Dinamo. Ne referim mai ales la cursa de 800 m. care a opus recordmanului nostru Aurel Palade Ursu (Știința Cluj) pe dinamovistul Dumitru Bîrdău. După ce a condus o bună parte a distanței, Bîrdău este ajuns și chiar întrecut de puțin de Ursu cu 250 m. înainte de sosire. Aici începe un duel pasionant între cei doi atleți, în care Bîrdău cu un finiș impresionant îl întrece cu un piept pe Ursu, înregistrînd un timp bun 1:54.3. Pentru Ursu cronometrele au marcat 1:54.4.

Interesantă a fost întrecerea și la aruncarea greutății bărbați încheiată cu victoria lui Gabriel Georgescu (Știința Cluj) care a reușit 15.67 m. deci numai la 17 cm. de propriul său record național. Mihai Raica aruncînd 15.01 m. s-a clasat pe locul secund.

O sosire strînsă a fost înregistrată la capătul cursei de 100 m. plat bărbați. Cu un frumos efort final Alexandru Stoenescu (Dinamo) l-a învins pe Ilarie Măgdaș (Știința Cluj) marcînd 10,9 sec. Măgdaș a avut același timp.

În schimb, în cursa de viteză rezervată atletelor Alexandra Sicoe a cîștigat ușor în 12.5 sec. Sub 13 sec. au mai alergat Dora Copîndeanu (12.8) și Sofia Moțiu (12.9).

Aruncînd din nou peste 40 m. (40.81 m.) Lia Manoliu a ocupat primul loc la proba de aruncare a discului.

În restul probelor, deși întrecerea a fost frumoasă și interesantă, ea nu s-a încheiat însă și cu rezultate ridicate. Poate că și temperatura crescută să fi fost de vină, dar și unii dintre atleți au manifestat oarecare dezinteres față de concurs.

După prima zi de întrecere punctajul echipelor Știința Cluj și Dinamo este foarte apropiat. Studenții au acumulat 126 puncte față de cele 110 ale dinamoviștilor. Știința S.M.T.C.F. + Voința, se află pe locul 3 cu 70 puncte.

Astfel că, în cursul dimineții de astăzi reluarea întrecerilor va prilejui fără îndoială o dispută strînsă pentru obținerea victoriei în acest important meci atletic din cadrul campionatului.

V. CH.

★

Prima zi a meciului dintre echipele *Constructorul+Flamura roșie—Știința București — C.C.A.* nu a fost caracterizată prin întreceri dîrze. În schimb, cîțiva dintre atleții fruntași care fac parte din aceste echipe au realizat ieri pe Stadionul Republicii performanțe de înaltă valoare. Este vorba în primul rînd de acel minunat 2,03 m. obținut de maestrul sportului *Ion Söter* la săritura în înălțime. Cu acest rezultat *Ion Söter* a demonstrat încăodată că este în momentul de față cel mai bun săritor în înălțime din Europa.

Nu putem trece mai departe fără a așeza în apropierea excepționalului rezultat realizat de *Ion Söter*, pe acela care l-a obținut *Zeno Dragomir* la săritura cu prăjina. Pentru a doua oară, anul acesta, *Zeno Dragomir* a trecut peste ștacheta ridicată la 4,10 m. *Mircea Dumitrescu* a sărit 4,00 m.

Firește, pentru că sîntem la capitolul performanțe bune vom mai aminti că în cursa de 800 m. *Paul Popescu* (C.C.A.), fără adversari puternici a reușit să termine cele două ture de pistă într-un timp (1:54,9) care înseamnă pentru acest tînăr atlet un nou și valoros record personal. De asemenea, *Paraschiva Lucaci* (Știința București) a aruncat la disc 37,33 m., cifră care și ea înseamnă un record personal al acestei atlete. Vom remarca rezultatul bun pe care l-a realizat *Elena Vrabete* (C.C.A.), care a terminat cursa de 100 m. în 12,8 sec.

Desigur, dacă întrecerile au fost mai puțin disputate, nici rezultatele nu se puteau ridica la un nivel superior. Așa că lista rezultatelor de valoare obținute în acest meci este mai slabă ca de obicei. Însă, din păcate, pe cît de săracă este lista performanțelor bune, pe atît de bogată este aceea a absențelor nejustificate. În această privință trebuie să remarcăm că în mod special a „excelat" echipa C.C.A. din rîndurile căreia nu am văzut la startul probelor o serie de atleți de valoare, cum ar fi *Sorin Ioan, Virgil Zăvădescu, Dumitru Tîlmaciu, Constantin Aioanei, Mihai Trufaș, Aurel Raica*. Sîntem convinși că o bună parte dintre acești atleți vor găsi poate justificări, mai mult sau mai puțin valabile, dar felul în care s-a prezentat echipa C.C.A. nu poate fi caracterizat decît ca: foarte slab. Ca să ajungă o echipă, care nu cu mulți ani în urmă a fost campioană R.P.R., după o zi de concurs să aibă doar 6 puncte la băieți și un singur punct la fete, trebuie să recunoaștem că pe lîngă anumite defecțiuni există însă și multă nepăsare față de întrecerea proprie zisă.

În încheiere vom menționa că după prima zi de întreceri în acest meci conduce echipa *Constructorul + Flamura roșie* cu 124 de puncte, urmată de *Știința București* cu 85 de puncte și de *C.C.A.* cu 7 puncte.

Întrecerile continuă astăzi cu începere de la ora 9.30.

A. C.

Söter primul din Europa, al cincilea din lume, cu 2,03 m.

Ieri, cu cîteva ore înainte de concurs, Ioan Söter a fost la redacția noastră. El vine adesea ori în mijlocul nostru, cercetează colecțiile de ziare, culege date din fișele noastre de documentare, iar de cele mai multe ori ia parte la mici discuții deosebit de interesante.

Dar discuția noastră de ieri cu Söter a fost mai scurtă ca de obicei, sau mai bine zis, s-a axat pe o singură chestiune. Din colecțiile noastre de ziare Ioan Söter a aflat că nu mai este de cîteva zile cel mai bun săritor european al anului, deoarece a fost întrecut de suedezul Bengt Nilsson. Tînărul scandinav trecuse ștacheta ridicată la 2,02 m.

— Ce zici? l-a iscodit unul dintre noi.

Söter a rămas o clipă pe gînduri, dar apoi a zîmbit.

— Pentru astăzi, nu sînt pregătit pentru o săritură deosebită. Aș fi vrut încă vreo cîteva zile de odihnă înaintea concursului cu echipa Elveției. Mai ales că încerc un nou stil. Un nou stil care s-a născut la antrenamente și care de la prima încercare m-a îndemnat să-l perfecționez. Dar am numai un singur antrenament cu acest stil... În orice caz vom vedea după amiază, încheie el promițător.

Și am văzut după amiază că Ioan Söter nu mai sare prin foarfecă dublă, că Ioan Söter vrea să-l întrecă pe Bengt Nilsson, că Ioan Söter este un atlet cu voință, cu o voință de-a dreptul extraordinară... Peste cîteva minute am văzut că Ioan Söter a egalat recordul țării, că Ioan Söter este din nou cel mai bun săritor european, că Bengt Nilsson a fost învins și că Ioan Söter este al 5-lea săritor al lumii din acest an. Sînt atîtea victorii pentru care aplauzele de pe Stadionul Republicii au fost prea sărace. Sînt dovezi că atunci cînd Söter vrea, el poate învinge! Pentru ca, după concurs, un spectator fericit și vesel l-a întrebat pe cel care zburase peste ștacheta ridicată la 2,03 m. dacă și Iolanda poate să-și egaleze recordul, dacă își schimbă stilul.

Iolanda va sări astăzi. Și spectatorul, care i-a pus întrebarea lui Söter va veni fără îndoială în tribuna stadionului.

T. V.

Patru echipe bucureștene în semifinalele Cupei R.P.R. la rugbi

De data aceasta, cu toată ploaia puternică ce a căzut în timpul meciului, întîlnirea de rugbi dintre C.C.A. și Locomotiva Grivița Roșie a avut un cîștigător. Campionii de anul trecut au reușit să se califice în următoarea etapă a Cupei R.P.R. pe care o dețin de asemenea, cîștigînd cu 6-0 (3-0). Dacă în primul joc feroviarii s-au menținut la înălțimea adversarilor lor, avînd chiar posibilitatea să cîștige, marți după amiază lucrurile s-au petrecut altfel. Învinșii au părut obosiți și nu au mai servit replica viguroasă de duminică. În schimb jucătorii de la C.C.A. au fost mult mai decișii, au căutat să-și impună jocul și au dominat în majoritatea timpului. Starea terenului și miza importantă a acestei întîlniri au prilejuit o stare de nervozitate în rîndurile ambelor echipe, fapt care explică în mare măsură erorile de ordin tactic vădite de ambele formații. Astfel, feroviarii au încercat să joace la mînă deși se aflau în propria jumătate de teren, fără a încerca măcar jocul de dribling și de grămezi deschise, pe care îl cunosc și căruia îi datoresc multe rezultate bune. C.C.A. a apărut din nou drept o forță care nu se desfășoară pe măsura posibilităților sale. Concludentă a fost desfășurarea reprizei secunde, în care militarii au înscris încă în primul minut printr-o acțiune personală a lui Chiriac și în urma unei greșeli a fundașului feroviar. Din acel moment și pînă la sfîrșitul jocului învingătorii nu au construit nici o acțiune organizată, ci s-au impus prin vigoare și dorință de a învinge. La rîndul ei Locomotiva Grivița Roșie, deși s-a apărat în permanență, a lăsat impresia că se recunoaște învinsă.

Pentru starea terenului, jocul a fost plăcut și a răsplătit curajul spectatorilor care au înfruntat ploaia. Arbitrajul lui C. Munteanu a permis desfășurarea în bune condițiuni a întîlnirii. Dintre jucători au arătat o formă deosebită următorii: Marinache, Blăgescu, Penciu și Chiriac (de la C.C.A.), Șerban Gh., Soculescu, Mladin de la feroviari.

Ultimele două întîlniri din cadrul sferturilor de finală ale Cupei R.P.R. la rugbi, au luat sfîrșit cu rezultate normale. Dacă Dinamo IX a dispus destul de ușor de Metalul București 19—0 (6—0), nu același lucru se poate spune despre cel de al doilea joc în care s-au întîlnit Progresul Sănătatea cu Știința Timișoara. Dar să ne ocupăm mai întîi de primul meci al cuplajului, mai ales că nu avem multe de spus. Din cauza căldurii și din cauza... vîrstei jucătorilor de la Metalul, meciul s-a desfășurat într-un ritm lent, iar victoria a fost apropiată de dinamoviști cu atît mai ușor cu cît se apropia sfîrșitul întîlnirii și adversarii lor dădeau semne vădite de oboseală. Au înscris: Vantropa, Groman, Ihm și Marcu. Dumitriu a realizat un dropgol.

Intru totul deosebit de primul joc, cea de a doua întîlnire a cuplajului de ieri după amiază de pe stadionul Dinamo, a reușit să se ridice la o valoare deosebită, ambele formații avînd merite egale în realizarea acestui spectacol de calitate. Bucureștenii s-au pus mai greu pe picioare, lăsîndu-se dominați la început, dar apărîndu-se atent. Apoi, după ce timișorenii epuizau cele cîteva procedee tactice, Progresul a început să contraatace și să preia inițiativa. Dar oaspeții nu au fost învinși, chiar după ce Cojocaru a reușit să înscrie prima încercare, la capătul unei frumoase curse în care fusese excelent lansat de Manoileanu. După deschiderea scorului, bucureștenii s-au apărat din nou, iar spre sfîrșitul partidei au preluat cu hotărîre inițiativa și au marcat prin Spirea, în urma unui dribling al grămezii dus pînă în terenul de țintă advers. Știința a avut la rîndul său o ocazie clară de a înscrie, însă aripa dreaptă care își crease această situație a greșit tocmai atunci cînd se părea că încercarea este inevitabilă. A ratat de asemenea cîteva ocazii favorabile de a transforma Dușan. Scorul final de 6—0 califică în semifinale pe bucureșteni.

Mîine la Mediaș

Campionatul de viteză în coastă auto - motociclist

Mediaș 30 (prin telefon de la trimisul nostru). Încă de la începutul săptămînii motocicliștii participanți la prima probă a campionatului motociclist de viteză în coastă, al R.P.R. s-au prezentat în localitate începîndu-și pregătirile. Astfel, alergătorii împreună cu antrenorii Al. Hus, E. Katzender, Al. Toth, I. Spiciu au efectuat în cursul zilei de marți mai multe urcări pe traseul de concurs pentru a studia virajele. Motocicliștii și-au reglat apoi mașinile în funcție de virajele traseului și ale pantei, iar în cursul zilei de azi au făcut pe respectivul traseu urcări de antrenament și de verificare a motocicletelor, în urma schimbărilor pe care le-au făcut la mașini.

Alergările propriu zise din cadrul campionatului, cînd motocicliștii, automobiliștii și alergătoarele vor începe lupta pentru obținerea unui loc cît mai bun în clasament urmează să aibă loc vineri 2 iulie.

După încheierea alergărilor de campionat motocicliștii au hotărît să-și pregătească de îndată mașinile pentru circuitul de viteză care se va desfășura pe data de 4 iulie, la Mediaș. Această competiție constituie o ultimă pregătire în vederea finalei campionatului de viteză pe circuit ce se va desfășura către sfîrșitul acestei luni în Capitală. Săptămîna viitoare motocicliștii, automobiliștii și alergătoarele se vor deplasa la Cluj, unde pe data de 11 iulie urmează să ia startul în cea de a doua probă și ultima a campionatului de viteză în coastă.

Ultima probă a campionatului de viteză în coastă se va desfășura la Cluj și va avea loc pe binecunoscutul traseu de pe dealul Feleacului, traseu care prin dificultatea și lungimea lui este unul dintre cele mai renumite din Europa.

G. ȘTEFANESCU

Astă seară pe stadionul Republicii

16 întîlniri între cei mai buni pugiliști ai țării

Patru campioni republicani de box vor urca astă seară treptele ringului de pe stadionul Republicii, înfruntînd asaltul unor valoroși pugiliști. Este vorba de *Victor Schiopu* (C.C.A.), campionul la categoria „cocoș", care va susține întîlnirea cu *Petre Dumitrescu* (Met. 23 August), *Iosif Demeter* (Dinamo Orașul Stalin), campionul cat. ușoară pe care îl așteaptă un adversar extrem de dificil în persoana lui *Stoian Mihai* (Știința) precum și *N. Birsan* (campion la cat. pană) și *Const. Iordache* (campion la cat. mijlocie u.) ce vor întîlni pe *Eustațiu Mărgărit* (Știința) și — respectiv — pe *D. Rizea* (Met. 23 August). *Victor Schiopu* a mai boxat cu *P. Dumitrescu* în competiția finală a campionatelor republicane și atunci victoria i-a revenit la puncte, după ce metalurgistul se dovedise un adversar redutabil care i-a dat mult de furcă. De asemenea *N. Birsan* s-a mai întîlnit cu *Eust. Mărgărit* cu un an în urmă. După o luptă foarte îndîrjită, *Birsan* a terminat învingător la puncte. În campionatele republicane, cele două „pene" n-au avut prilejul unei revanșe, deoarece un accident la mînă l-a făcut pe *Mărgărit* să nu participe la lupta pentru titlul de campion.

Trebuie amintită și întîlnirea dintre *Otto Bostiog* (Dinamo Orașul Stalin) și *D. Bogiadis* (Locomotiva) din cadrul cat. cocoș. *Bostiog* nu a putut ajunge la titlul de campion fiind scos din cursă de *Oct. Eremia*, după un meci foarte strîns, încheiat cu o decizie discutabilă, iar *D. Bogiadis* a fost întrecut cu o săptămînă în urmă de *D. Mițu*. Totuși cei doi pugiliști se numără printre cei mai buni „cocoși" ai țării iar partida lor de astă seară se anunță foarte echilibrată. Cu mult interes sînt, deasemenea, așteptate întîlnirile *Șerbu Neacșa* (C.C.A.), — *D. Negrea* (Progresul), *Petre Popescu* (Fl. roșie) — *Radu Bojic* (Fl. roșie), *Nicolae Linca* (Dinamo) — *Aurel Urdea* (Progresul), și *Bătrînu Tănase* (Met. 23 August),— *N. Herman* (Dinamo Orașul Stalin).

Din programul reuniunii mai fac parte întîlnirile: *Mircea Mihai* (Dinamo) — *Marin Cristea* (Metalul), *Mircea Dobrescu* (C.C.A.) — *Al. Balogh* (Dinamo Orașul Stalin), *V. Czekely* (Fl. roșie) — *D. Iamandi* (Dinamo), *Al. Toth* (Știința Cluj)— *Gh. Moise* (Știința), *O. Cioloos* (Metalul Reșița)—*Vl. Izdrail* (Constructorul), *T. Niculescu* (Știința)— *Al. Ghiță* (Met. Ploești), *Eug. Furesz* (Dinamo) — *M. Mihăilescu* (Constructorul).

Primul meci va începe la ora 19,30 precis.

Așa sînt colectate buletinele „PRONOSPORT"

Vineri către amiază, într-o cameră de la sediul I. S. PRONOSPORT, colectorii care urmau să plece pe teren primeau ultimele instrucțiuni de la șeful sectorului organizare.

— Pe ruta întîia — Baia Mare — pleacă tov. Voicu, pe ruta treia — Arad, Timișoara — tov. Zenin...

Ruta cincea — Galațiul — te interesezi îndeaproape cum a fost amenajat localul agenției regionale...

În fine, toate amănuntele au fost puse la punct, fiecare colector știe ce are de făcut. Sîmbătă, în zori, de pe aeroportul Băneasa, colectorii decolau spre capetele de rută. Să urmărim drumul unuia dintre ei, drumul celui care a plecat pe ruta Baia Mare.

La ora 6.40 a decolat de la Băneasa, iar la 9.05 a ajuns la Baia Mare. Acolo a asistat la depunerea ultimelor buletine, le-a colectat pe toate și la 13,19 a plecat spre Satu Mare. A colectat alte buletine și cu accelerat Nr. 404, la ora 18.24, a plecat spre București. Cînd a ajuns la Oradea, la geam a apărut un semn distinctiv. Spre acel vagon se îndreaptă răsponsabilul agenției regionale care îi predă plicurile sigilate cu 4469 buletine. La miezul nopții la Cluj, la 2,38 la Răsboeni și la ora 8 la Orașul Stalin, operațiunea se repetă. Tov. Voicu a colectat aproape 50.000 buletine. Geamantanul este plin și colectorul nu-și desprinde ochii de la el. Sînt acolo pronosticuri din atîtea orașe și el răspunde ca buletinele să ajungă la timp și neatinse la sediul central al I. S. PRONOSPORT.

La 11,53 colectorul de pe ruta Baia Mare a ajuns în gara de Nord. Peste cîteva minute el se găsește într-o sală mare unde predă buletinele pentru triere. Au venit și ceilalți colectori. Desigur, sînt obosiți însă cu toții sînt bucuroși că au ajuns la timp și cu toate buletinele. De acum încep să vină și responsabilii agențiilor PRONOSPORT din Capitală pentru a preda buletinele plic cu plic, borderou cu borderou...

Echipajele asociației Flamura roșie au cucerit locul I în cursa de mare fond pe Dunăre

Galați 30 (prin telefon de la trimisul nostru). După 18 zile de întrecere, participanții la marea competiție nautică „Cursa de mare fond pe Dunăre" au trecut astăzi linia de sosire în ultima etapă, la Galați. Această frumoasă și pasionantă întrecere a luat sfîrșit prin victoria componenților echipei asociației Flamura roșie, care au dat dovadă de o mare putere de luptă, de o pregătire foarte bună. Cu toate că în ultima etapă, nu mai puteau fi întrecuți, caiaciștii și canoiștii de la Flamura roșie și-au luat angajamentul să fie animatorii ultimei etape. Și într-adevăr ei au luptat din toate puterile, imprimînd cursei un ritm foarte ridicat. Străduințile lor au fost răsplătite prin locul bun obținut în clasament. Atît la caiac cît și la canoe ei s-au clasat pe locul 2 iar în clasamentul general al etapei s-au clasat pe primul loc cu timpul de 7 ore 59 min. 49 sec. 08. La caiac, pe primul loc s-au clasat în această etapă concurenții asociației Metalul cu 3h59:09,09. La canoe, după o luptă pasionantă, canoiștii asociației Locomotiva obținînd performanța de 3h38:34,01 au întrecut cu un minut pe cei din asociația Flamura roșie.

În clasamentul întregii curse, la caiac, locul I a fost obținut de concurenții asociației Metalul cu 56h48:52,08. În ordine s-au clasat apoi echipele Flamura roșie 58h13:36,00; Locomotiva 61h20:10,03; Constructorul 62h39:32,01; Avîntul 77h34:02,02; Progresul 82h27:55,03.

La canoe victoria a revenit echipajului asociației Locomotiva cu timpul de 49h27:15,08. Canoiștii asociației Locomotiva au fost urmați în ordine de cei ai asociațiilor: Flamura roșie 50h05:10,09; Constructorul 54h55:19,06; Metalul 56h18:21,01; Avîntul 59h22:38,02; Progresul 61h53:14,03.

Clasamentul general al celei de a III-a ediții a Cursei de mare fond pe Dunăre este următorul:

1. Flamura roșie	108h18:46,09
2. Locomotiva	110h47:28,01
3. Metalul	113h07:13,04
4. Constructorul	117h34:51,07
5. Avîntul	136h56:40,04
6. Progresul	144h21:09,08

V. ARNAUTU

Împotriva mentalității „domnișorești"

Am fost unul din spectatorii care au urmărit duminică dimineața concursul de caiac și canoe organizat de asociația Dinamo. Am văzut o serie de întreceri viu disputate, dintre care unele au permis afirmarea elementelor tinere, chiar în luptă directă cu consacrații. Așa s-a întîmplat, de exemplu în proba de canoe simplu seniori, în care tînărul Leo Rottman (Dinamo) — fost pînă nu de mult în cercul Tînărul Dinamovist — l-a învins după o dîrză luptă pe Ismailciuc, dublul campion al anului trecut. De asemenea, N. Racoviță (Tînărul Dinamovist) a întrecut-o pe campioana de anul trecut, Berlescu, în proba de caiac simplu dumioare. Aceasta dovedește că printre elementele tinere se află unele capabile să lupte cu succes alături de seniori în apropiatul campionat republican. Desigur, acest aflux de forțe tinere în sportul nautic nu poate decît să ne ucure.

Totuși, concursul de duminică a cut să reiasă și unele aspecte gative din această ramură de ort. Nu toate asociațiile au înțe- cît de necesare sînt concursu- pentru pregătirea celor ce-și vor puta foarte curînd întîietatea în a de zonă a campionatului .R. Marea majoritate a concurenților au dat-o Dinamo și Tînărul Dinamovist. Numărul redus de participanți din celelalte asociații nu poate dovedi altceva decît lipsă de interes. O condamnabilă lipsă de interes, pentru că, după cum am arătat, faza de calificare în campionatul țării bate la ușă, ca să zicem așa.

Această stare de lucruri s-a observat mai ales în probele feminine. Unde au fost tinerele care activează în secțiile de sporturi nautice? De ce au lipsit? Unele mai sînt în examene. Le vom acorda „absență motivată" de la concurs. Dar celelalte? Au crezut, poate, de cuviință că „n-are rost să se omoare pe căldura asta" într-un concurs? Acestora trebuie să le amintim că performanțele sportive se realizează, cum spunea Ozolin, cu prețul multor „butoaie de transpirație". Pregătirea pentru competiții cere eforturi: eforturi la antrenament și la concursuri amicale.

Sportivele — ca și sportivii — care se feresc de eforturi trădează — fără exagerare — o comoditate burgheză, o mentalitate de „domnișoare". Împotriva unei asemenea mentalități, asociațiile, colectivele și sportivii trebuie să lupte cu toată hotărîrea.

S. BONIFACIU

mărul 6 al revistei Cultură Fizică și Sport

a sfîrșitul acestei săptămîni va re revista Cultură fizică și rt nr. 6 cu următorul cuprins: — Pe drumul dezvoltării con- e a mișcării sportive din patria tră — Fond.

— Antrenamentul sprinterului, . Homenkov, antrenor de stat .R.S.S.

acest articol scris pentru re- C.F.S., autorul face o expu- amănunțită cu privire la o- ivele antrenamentului în de- l celor 5 luni ale sezonului ară. Se recomandă ca în a- perioadă munca să fie axa- perfecționarea sportivă a ătorului și pregătirea lui în ea competițiilor. In articol a- trenorii cît și sportivii pot indicații foarte prețioase.

— Despre antrenamentul, par- rea în concursuri și educația orilor începători, de Jaki Ist- antrenor din R.P. Ungară. timpul cît a stat la noi în tînărul antrenor maghiar a să cunoască toate aspectele ei noastre.

ru a ne ajuta să înlăturăm le constatate Jaki Istvan o serie de articole. In arti- de față autorul dă îndru- n legătură cu antrenamen- rticiparea în concursuri și a înotătorilor începători.

Contribuții la studiul fizio- oculuĭ de fotbal, de Dr. T. escu lector I.C.F. din secția cetări a C.M.C.F.

olul doctorului T. Dumitres- e o serie de observații și cercetări noi în domeniul studiului fiziologic.

5. — Canoea de două persoane, de Bohumil Kudrna, maestru al sportului din R. Cehoslovacă.

El însuși sportiv fruntaș, autorul descrie amănunțit tehnica manevrării canoei de două persoane. Articolul cuprinde și o serie de schițe care completează indicațiile din text.

6. — Exerciții grafice ajutătoare în formarea unor deprinderi necesare tirului de Grigore Ioanid, antrenor.

După cum se poate constata din titlu, articolul pune la dispoziția cititorilor o serie de exerciții grafice menite să asigure analizatorului vizual, deprinderi și abilități direct necesare procesului de instruire a tirului.

7. — Din tehnica și tactica alergărilor cicliste pe șosea, de Emil Iencec, membru în comisia centrală de ciclism.

Tehnica și tactica alergărilor cicliste pe șosea constituie una din problemele cele mai dificile. Autorul vine cu o serie de indicații în scopul de a ajuta pe alergători în timpul cursei.

Nuvele sportive de Jak London. — recenzie de Vasile Moldovan directorul teatrului național I. L. Caragiale.

Jak London, scriitor înzestrat cu o adîncă cunoaștere a oamenilor și a problemelor sportive din țările capitaliste, demască în această culegere de nuvele aspectele urîte ale sportului din aceste țări.

Discuții la sfîrșitul turului campionatului categoriei A

Pe marginea comportării echipelor Știința Timișoara, Locomotiva Tg. Mureș și Știința Cluj

În comentariile noastre asupra primei părți a campionatului categoriei A la fotbal ne vom ocupa astăzi de echipele ȘTIINȚA TIMIȘOARA, LOCOMOTIVA TG. MUREȘ ȘI ȘTIINȚA CLUJ.

ȘTIINȚA TIMIȘOARA

Echipa studenților din Timișoara deține un „record" al categoriei A: este „campioana" meciurilor nule, reușind ca din 13 partide să termine de 11 ori la egalitate! Constatarea aceasta vorbește de la sine asupra puterii de luptă și a bunei funcționări a compartimentului defensiv. Și acest lucru reușesc să-l facă cele mai multe din apărările echipelor de categoria A. Ar fi însă greșit să limităm meritele locului destul de bun ocupat de timișoreni în clasament exclusiv la jocul defensiv. Nu este așa! Știința a progresat mult ca joc de ansamblu, a crescut mai ales sub aspectul pregătirii tehnice individuale a jucătorilor, fapte care au dus la „ordonarea" acțiunilor, au făcut ca echipa să practice acum un joc mult mai organizat ca în trecutele campionate. Să ne amintim doar de partida cu Locomotiva Grivița Roșie, în care Știința a făcut un joc de calitate, cu pase precise în cîmp, cu preocuparea pentru realizarea atacului cu centrul retras, a făcut în fine un joc mult deosebit de acțiunile care caracterizau Știința de acum 2—3 ani cînd cuvîntul de ordine era „mingea înainte și toți după ea!". Iată pentru ce subliniem schimbarea de concepție care a intervenit în cadrul echipei timișorene, neinfluențînd — și asta e de mare preț — puterea ei de luptă. Se poate afirma că antrenorul Mladin este la *început* de treabă bună... *Început*, fiindcă trebuie să se concentreze asupra înaintării, actualmente cu mult sub nivelul apărării. Înaintarea studenților a marcat numai 13 goluri în 13 meciuri, un gol de joc. Dar e prea puțin! Numai echipele situate pe locurile 11—14 mai au la activ un număr atît de mic de goluri înscrise. Atacul, ca și întreaga echipă, combină frumos în cîmp, se demarcă destul de bine, dar numai pînă la careul de 16 m. Aci încep „bîlbîielile", ezitările, de aci se trage prost și puțin la poartă. Cu excepția lui Boroș, ceilalți înaintași sînt oarecum lipsiți de pătrundere, de precizie și de putere în lovituri. Marcu și, mai ales, Cojereanu sînt mai periculoși decît înșiși înaintașii, pentru portarii adverși prin șuturile lor de la 20—25 m. Posibilități de a ameliora lucrurile există: în atac au intrat acum doi tineri, Ciosescu și Lazăr (cărora le prevedem frumoase perspective), ceilalți jucători din atac pot mai mult, dar numai prin muncă mai intensă. Și pentru că sîntem în fața cu evidența formațiilor întrebuințate de Știința vom consemna încă o condiție pentru realizarea unui progres „ofensiv": mai multă stabilitate în alcătuirea formulelor atacului. Cu excepția extremelor ceilalți oameni ai atacului s-au „plimbat" prin toate posturile înaintării, ceea ce influențează în orice caz asupra continuității comportării acestui compartiment în care fiecare jucător trebuie să cunoască bine pe ceilalți ca stil, ca plasament, ca părți slabe, ca posibilități. Sînt sarcini care-i așteaptă pe timișoreni în retur spre a completa — prin îndeplinirea lor — începutul de progres manifestat, fără îndoială, în prima jumătate a întrecerii.

LOCOMOTIVA TG. MUREȘ

Am văzut pe Locomotiva Tg. Mureș în jocul cu C.C.A., disputat la Tg. Mureș, la numai o săptămînă după ce pierduse la București cu 0—2 în fața Locomotivei Gr. Roșie. C.C.A. a învins-o din nou cu 2—0 după un meci în care feroviarii au fost simpli parteneri de joc. Era greu să-ți închipui că mureșenii se vor putea redresa. Lotul era insuficient ca număr, ca pregătire, chiar curajul jucătorilor și speranțele lor în posibilitatea redresării erau destul de scăzute. Și totuși Locomotiva și-a revenit, a cîștigat în 8 partide 11 puncte și iat-o pe locul 8 la sfîrșitul turului. Să treci cu vederea grija sporită pe care conducerea colectivului a avut-o față de echipă în această perioadă ar fi o greșală. Ea a creat condițiile necesare efortului mărit depus de jucători la antrenamente, curajului și energiei depuse de ei la jocuri. Acestea toate la un loc au salvat o echipă sortită — la începutul turului — ultimelor locuri, chiar de cei mai optimiști susținători ai ei. Experiența Locomotivei Tg. Mureș ascunde însă unele învățăminte folositoare nu numai pentru cei în cazul de față ci și pentru alte echipe aflate în situații similare. Locomotiva Tg. Mureș a început complet nepregătită campionatul. S-a plecat în întrecere pe „vom vedea ce-om face". După primele rezultate slabe, semnalul de alarmă, eforturi pentru recîștigarea terenului pierdut, pentru EVITAREA RETROGRADĂRII. Dacă echipa începea competiția bine pregătită, într-o atmosferă corespunzătoare unei formații de categoria A, nu am fi putut vorbi poate de un progres față de anul trecut? Noi credem că da. Așa însă Locomotiva continuă să facă și anul acesta figura echipei „specialistă" în evitarea ultimelor locuri. Mentalitatea aceasta influențează asupra creșterii jucătorilor, căci la Locomotiva sînt jucători cu posibilități, fotbaliști care pot realiza mult mai mult (Vakarcs II, Gierling, Constantin etc.). Mai ales că și la Locomotiva se poate vorbi de efectele pozitive ale unei schimbări de concepții: din jocul de strictă apărare, cu interii retrași, s-a trecut la un joc mai larg, cu mai mult accent pe atac, joc care le-a și adus de altfel mureșenilor satisfacțiile unor comportări bune (cu Dinamo Orașul Stalin, Locomotiva Timișoara). Pentru retur deci, seriozitate și pregătire de la început și luptă, nu pentru evitarea ultimelor locuri, ci pentru jocuri de calitate, pentru locuri fruntașe

ȘTIINȚA CLUJ

Iată o echipă care, față de valoarea jucătorilor, putea realiza mai mult. Știința a cîștigat, cu excepția partidei cu Dinamo București, toate întîlnirile de la Cluj dar a și pierdut, în afara meciului cu C.C.A. la București, toate meciurile din deplasare. Formația are echilibru de valoare între compartimente și nu se poate vorbi aci de o diferență între apărare și atac. Clujenii au făcut, mai ales acasă, unele jocuri de calitate care ni l-au arătat la justa lor valoare. O serie de jucători cum sînt Georgescu, Dr. Luca, Lutz, Zeană, s-au arătat și în acest campionat oamenii de bază ai echipei. Alături de ei am văzut în echipă tineri jucători în plină afirmare cum sînt Suciu, Isac, Roman. Primul, mai ales, a fost o revelație a turului și a avut satisfacția de a fi selecționat chiar în reprezentativa țării, cu ocazia întîlnirilor din R. Cehoslovacă și R.D. Germană. Se mai poate vorbi, sub aspect pozitiv, de completarea jocului apărării care face acum partide mai bune, și-a îmbunătățit mult atacul la minge. Înaintarea are șuteri dar situațiile de tras la poartă sînt de multe ori ratate din pricina egoismului unora dintre înaintași care țin să termine ei acțiunea. Ceea ce a influențat însă în mare măsură buna comportare a clujenilor a fost pe de o parte indisponibilitatea, pe timp destul de îndelungat a cîtorva titulari (Zeană, Luca, Crăciun, Moldovan) și, în special, disensiunile ivite în sînul echipei și care au dus chiar la suspendarea unora dintre jucători înainte de terminarea turului. Atitudinile acestor jucători (Avram, Crăciun, Dobrescu, Szekely) sînt condamnabile. A nu te duce să joci un meci în deplasare, a refuza deci să aperi culorile echipei într-o întîlnire dificilă dovedește că ei nu s-au legat de colectiv, că nu au înțeles misiunea ce le revine ca fotbaliști fruntași. Lămurirea acestei situații nu trebuie să se limiteze la suspendări. Este nevoie de eforturi serioase din partea conducerii secției pentru ca unitatea, spiritul de echipă să fie în mod simțitor îmbunătățite și aceasta se poate realiza printr-o muncă educativă mai intensă, prin lămurirea tuturor neînțelegerilor, prin combaterea atitudinilor greșite. Pe plan tehnic grija antrenorului și eforturile jucătorilor trebuie să se îndrepte către realizarea unei mai bune pregătiri fizice. Echipa a manifestat uneori oboseală, mai ales în etapele disputate la intervale mici. Ea trebuie să lupte de asemenea mai mult în jocurile din deplasare unde nu e bine să se considere de la început victimă. Interesul și frumusețea unui campionat îl constituie nu numai performanțele reușite pe teren propriu, ci comportările remarcabile, rezultatele valoroase obținute pe teren străin, acolo unde calitățile morale și de voință sînt puse la mare încercare.

EFTIMIE IONESCU

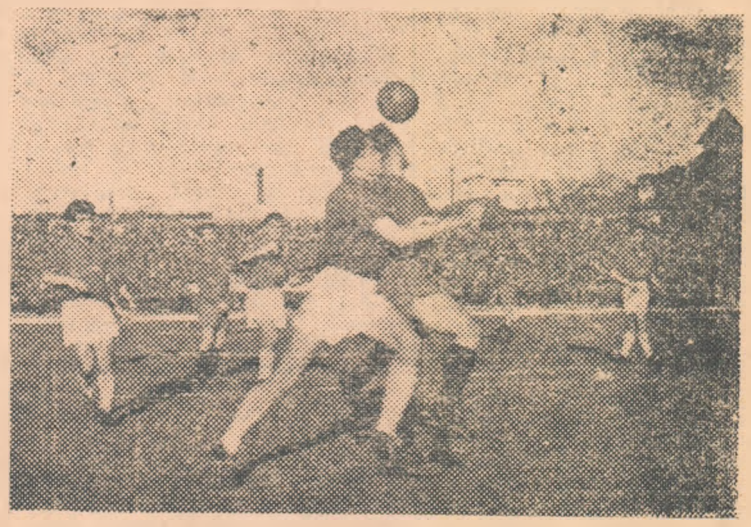

Isac (Știința Cluj) și V. Moldovan (C.C.A.), în lupta pentru minge. Fază din jocul C.C.A. — Știința Cluj, disputat pe stadionul Republicii în cadrul turului campionatului categoriei A.

„Cupa Orașelor" la fotbal

Întrecerile din cadrul „Cupei Tineretului" la fotbal vor prilejui fără îndoială jocuri deosebit de interesante.

Vom avea ocazia să vedem la lucru elementele cele mai talentate ale echipelor din campionatele regionale și orășenești care au ocazia să participe la o competiție de mai mare importanță și să capete astfel și experiența jocurilor mai grele.

De altfel, în toate orașele care vor fi reprezentate în această întrecere, pregătirile pentru selecționarea și organizarea antrenamentelor echipelor au și început. În Capitală, de pildă, o comisie alcătuită din antrenori ai echipelor din campionatul regional a fixat lotul de jucători al reprezentativei Bucureștiului. Jucătorii bucureșteni vor face în cursul zilei de azi un antrenament sub conducerea antrenorului Tache Dumitrescu.

De asemenea la Arad, Timișoara, Constanța, Ploești etc. comisiile regionale de fotbal se preocupă îndeaproape de modul cum se pregătesc echipele reprezentative participante la *„Cupa Orașelor"*. Se știe că la competiție nu pot participa decît jucătorii născuți în anii 1930 1936.

Reamintim că prima etapă a „Cupei Orașelor" se va disputa duminică 4 iulie. Programul ei este următorul: BACĂU — IAȘI; BÎRLAD — GALAȚI; CONSTANȚA — BUCUREȘTI; ORAȘUL STALIN — PLOEȘTI; CRAIOVA — REȘIȚA; TIMIȘOARA — ARAD; BAIA MARE — CLUJ; ORADEA — TÎRGU MUREȘ.

★

JUNIORII SE ANTRENEAZĂ LA BISTRIȚA

Simbătă se deschide la Bistrița cursul de instruire al juniorilor. Aci vor veni, spre a se pregăti sub conducerea unor antrenori pricepuți, juniori din diferite orașe ale țării care s-au remarcat în competițiile acestui an

Cu privire la stagnarea activității alpine

Sîntem în plină vară și cu toate că în unele hornuri și vîlceluri, chiar în unele părți ale crestelor mai dăinuie neaua, alpiniștii pot efectua ture în cele mai bune condițiuni. Dar, cei mai mulți alpiniști ai țării noastre, dornici să-și înoiască puterile și să-și dovedească curajul, să obțină clasificarea meritată, se află în imposibilitate de a practica sportul pe care l-au îndrăgit.

Celor mai cutezători dintre sportivi le lipsesc acum condițiile materiale necesare. Grija pe care o arătau altă dată asociațiile sportive față de alpiniști s-a transformat în indiferență totală. Subaprecierea alpinismului de către asociațiile sportive sindicale face deci să fie pusă din nou în discuție valoarea și conținutul educator al acestui sport.

Cu atît mai mult trebuie subliniată importanța alpinismului, cu cît acest sport înregistrase în ultimul timp un progres cantitativ și calitativ satisfăcător. Datorită sprijinului efectiv acordat de secția cultură fizică și sport a C.C.S. și de unele asociații sportive sindicale, aproape 1000 de tineri și tinere au trecut prin școli de inițiere și perfecționare. Organizarea de către secția cultură fizică și sport a C.C.S. a taberei de pregătire în vederea campionatului republican de anul trecut, nenumăratele ture de performanță realizate de alpiniști în ultimii ani, toate acestea confirmă neîndoielnic interesul acordat pînă nu de mult alpinismului.

Astăzi însă, în plină vară, cînd activitatea alpină ar trebui să cunoască o intensitate maximă (ținînd mai cu seamă cont de pregătirea generală a celor care practică acest sport), asociațiile sportive sindicale nu acordă nici un sprijin, atît în ceea ce privește procesul de instruire, cît și în ceea ce privește asigurarea condițiilor de practicare, ale acestui sport. Este desigur și o lipsă importantă a secției cultură fizică și sport a C.C.S., care n-a mai sprijinit, n-a îndrumat și n-a controlat secțiile de alpinism din cadrul asociațiilor sportive sindicale. Astfel, unele asociații care au secții de alpinism nu au alocat pe anul 1954 fondurile necesare activității practice a alpiniștilor. Alpiniștii unor asociații (Metalul, Progresul, Flamura roșie, Știința) primesc periodic ajutor material provenit din economii din partea conducerii asociațiilor. Ei nu-și pot întocmi însă un plan de muncă de durată. La unele asociații există prevăzute bugete, dar numai în ceea ce privește unele acțiuni. Asociația Flamura roșie are prevăzut un buget pentru o competiție pe asociație, iar Știința a alocat fonduri în vederea pregătirii alpiniștilor pentru campionatul republican de anul acesta, neînțelegînd însă să acorde nici un altfel de sprijin în vederea pregătirii generale și continue a alpiniștilor săi. Pînă în prezent alpiniștii de la Știința nu au efectuat nici o ieșire în stîncă.

Unele asociații nu au secții de alpinism (Minerul și Recolta nu au nici o secție). Secția de alpinism a asociației Constructorul există doar pe hîrtie, iar asociațiile Locomotiva, Flacăra și Avîntul au cîte o singură secție de alpinism în toată țara, cîtă vreme la asociațiile Progresul, Metalul, Flamura roșie și Știința activitatea alpină abia că pîlpîie.

Și cum poate merge treaba bine în secțiile de alpinism ale asociațiilor sportive sindicale dacă echipamentele și materialul tehnic nu au fost înlocuite sau reparate din anul 1950, anul în care au fost repartizate asociațiilor? Unele asociații (Constructorul) nu au ridicat nici pînă în prezent materialele tehnice. La alte asociații materialele au fost ridicate, dar stau nefolosite, deoarece asociația respectivă nu are secție de alpinism. (Recolta). Mai sînt asociații care au reținut materialele în magaziile consiliilor centrale sau le-au repartizat necorespunzător cu dezvoltarea secțiilor respective de alpinism (Metalul, Flamura roșie, Progresul).

★

Față de perspectiva tot mai largă de creștere a activității sportive, sarcinile care trebuie duse la îndeplinire în domeniul alpinismului sînt strîns legate de progresul general al mișcării noastre de cultură fizică și sport. Pe primul plan deci, ca obiectiv central, apare campionatul de alpinism al R.P.R., prima și cea mai importantă competiție alpină a țării. Or, avînd în vedere condițiile de pregătire pe care le au astăzi alpiniștii, este foarte puțin probabil că echipele asociațiilor sportive sindicale să se poată prezenta la startul acestei mari și frumoase întreceri. O bună parte din asociații nu vor putea prezenta, din acest motiv, nici o echipă, iar nivelul tehnic al alpiniștilor care vor porni în întrecere va fi cu totul nesatisfăcător.

O altă problemă care trebuie să pună pe gînduri conducerile asociațiilor sportive sindicale este, desigur, aceea a clasificării alpiniștilor. Dacă nici în această direcție nu se vor lua măsuri pentru a se asigura toate condițiunile necesare alpiniștilor, majoritatea sportivilor a căror valoare tehnică corespunde normelor pentru categoria I și maestru nu vor putea obține clasificarea cuvenită.

De asemenea, în ceea ce privește încurajarea și sprijinirea turelor de performanță, asociațiile sportive sindicale trebuie să ia măsuri, deoarece majoritatea asociațiilor limitează activitatea secțiilor de alpinism la competiții, alpinismul devenind astfel un mijloc și nu un scop.

Un alt fapt care reflectează subaprecierea alpinismului este și lipsa de grijă față de creșterea tinerelor cadre. Socotind că această problemă ar trebui să-și găsească în alpinism o rezolvare continuă și cu precădere, neglijarea problemei tinerelor cadre confirmă, în cele din urmă, o stare de lucruri care trebuie remediată de urgență.

Nu ne mai desparte mult timp de începerea campionatului republican de alpinism pe anul 1954, competiție menită să verifice pregătirea și voința de a învinge a celor mai buni alpiniști ai țării. De aceea, pentru dezvoltarea și întărirea necontenită a activității alpine este necesar ca Secția cultură fizică și sport a C.C.S. împreună cu asociațiile sportive sindicale să ia în cel mai scurt timp măsuri pentru îndepărtarea lipsurilor semnalate, cu atît mai mult cu cît alpiniștii țării noastre sînt hotărîți să-și ridice măiestria sportivă spre gloria patriei lor dragi.

Voleiul în țară

În întreaga țară activitatea voleibalistică cunoaște o dezvoltare din ce în ce mai mare. Zilnic primim la redacție vești de la corespondenții noștri care ne arată importanța ce se acordă acestui joc sportiv, precum și măsurile luate de colective, comisii locale, antrenori, etc., pentru îmbunătățirea continuă a nivelului tehnic al acestei discipline sportive.

● *Din raionul Dorohoi*, corespondentul M. Crișan ne scrie de pildă că față de avîntul mare luat de volei în acest raion, comisia raională de volei a organizat un curs de arbitri la care a participat un număr de 15 cursanți din cadrul colectivelor sportive din oraș. După o lună de cursuri, în cadrul cărora au fost predate lecții din regulamentul de volei (cu discuții ajutătoare) noțiuni generale de medicină sportivă, s-au ținut lecții cu caracter politic-educativ, despre G.M.A. și au avut loc ore practice, 8 elevi au absolvit acest curs. Dintre cursanți s-au evidențiat în mod deosebit Anton Borșan, Elena Zetu și Eugenia Hrițcu.

În organizarea acestui curs merită a fi evidențiată munca depusă de Nicolae Gavrilescu, președintele comisiei raionale de volei.

Trebuie criticată însă atitudinea colectivului Voința, care nu a trimis nici un elev la cursuri, dovedind astfel un total dezinteres față de problemele importante ale sportului din Dorohoi.

● *Corespondentul* Constantin Moțoc, din Craiova, ne trimite vești despre campionatul de calificare al orașului. El ne relevă interesul deosebit arătat de sportivii din oraș, jucători și spectatori. Jucătorii și jucătoarele au depus toate eforturile pentru a dovedi o creștere calitativă a jocului, iar spectatorii, în mare majoritate oameni ai muncii din întreprinderile din localitate, au venit în număr din ce în ce mai mare pentru a aplauda jocul echipelor locale de volei.

În campionat au concurat 5 echipe masculine și 4 feminine. După jocuri viu disputate, au fost stabilite următoarele clasamente: *masculin:* 1. Locomotiva; 2. Progresul; 3. Știința; *feminin:* 1. Progresul; 2. Locomotiva; 3. Știința. Echipele clasate pe locul I s-au calificat pentru faza de zonă de la Tg. Jiu (băieții) și, respectiv, Deva (fetele). Echipele clasate pe locul II s-au calificat pentru faza de regiune, care se va disputa la Caracal (băieții) și Corabia (fetele).

Din rîndurile jucătorilor și jucătoarelor care au participat la campionatul orășenesc s-au evidențiat numeroase elemente talentate dintre care notăm: Gr. Mitran, C. Popescu, Marius Blagoș, Victor Diaconescu, Al. Circiumărescu (de la Locomotiva), C. Bîrzeanu, Gh. Pavel, C. Stănculescu, D. Iordache (Progresul), Florica Pavel, Rodica Palada, Cecilia Fudula (Progresul), Elena Constantinescu, Olga Chendru, Ecaterina Harabagiu, Olga Ionescu (Locomotiva).

Pentru pregătirea compunătorilor șahiști

Campionatul republican de compoziție șahistă prevede în acest an la problemele de 2 mutări o temă deosebit de interesantă. Definiția spune că problema trebuie să aibă cel puțin două „curse tematice", iar apărările negrului, care răstoarnă cheile aparente să fie prezente și în jocul real, astfel ca legătura dintre variantele tematice și cursele tematice să fie clar precizată. În acest articol, prezentăm compunătorilor trei modele mai complicate, în care această construcție apare clar scoasă în evidență.

A. F. Ianovcic

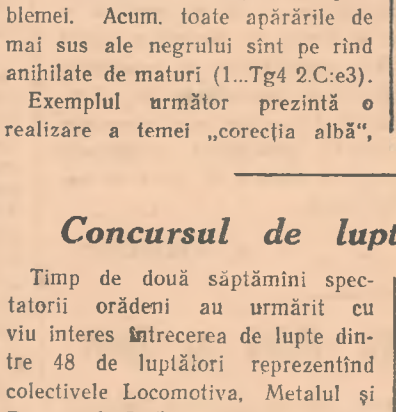

Mat în 2 mutări

După cercetarea problemei se vede limpede că mutarea-cheie trebuie efectuată cu nebunul alb din c5, pentru a face amenințarea *2 Dd4* mat. Să încercăm a muta, deci, acest nebun undeva, de pildă la *1.Nd6* sau *1.Ne7*. Așezarea lui pe cîmpurile numite, crează însă slăbiciuni în jocul alb, care prilejuesc negrului o apărare frumoasă *2...e5!* Pentru a evita aceasta, albul poate încerca *1 Na3* (1...e5 2.Ce7 mat), dar acum negrul are parada *1...C:b6!* Ea dispare la încercarea *1.Nb4* (1...C:b6 2.T:a5 mat), dar aci negrul evită matul cu *1...c2!* Atunci mutarea *1.N:e3* pare a preveni toate aceste „neajunsuri". Și totuși, iată că și acum matul este evitat, prin *1...Tg4!* A mai rămas un singur cîmp la dispoziția nebunului alb *1.Nf8!!* și tocmai aceasta este și cheia problemei. Acum, toate apărările de mai sus ale negrului sînt pe rînd anihilate de maturi (1...Tg4 2.C:e3).

Exemplul următor prezintă o realizare a temei „corecția albă", o formă evoluată a temei „încercărilor", cerută la campionat și exemplificată mai sus.

A. Ellermann
„Șahmati v S.S.S.R", 1947

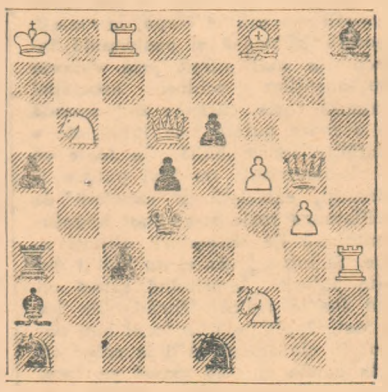

Mat în 2 mutări

În poziția inițială se poate observa că dacă negrul mută *Cb3* există matul pregătit *Tc4*. Acesta este „jocul aparent". Posibilitatea de rezolvare se bazează însă pe altă idee, anume pe plecarea damei de la d6, pentru a permite matul *Nc5*. O mutare logică pare *1.Dg3* (ca la 1...Cb3 să existe matul *2.D:c3*), dar ea este respinsă prin *1...Cd3!* Încercarea *1.D:e6* rezolvă acest neajuns, avînd și un „mat nou", la *1...Cb3 2.D:d5*. Aci, însă, există apărarea frumoasă *1...De7*, care evită matul la mutarea următoare. Cheia este *1.Dc7!!* și acum la apărările negre de mai sus se produc maturile: *1...Cb3 2.D:c3, 1...Cd3 2.T:d3, 1...De7 2...Df4*.

Pentru antrenamentul viitorilor participanți la campionatul R.P.R. dăm mai jos încă o problemă (pe aceeași temă), pe care o propunem cititorilor spre rezolvare.

L. Larsen

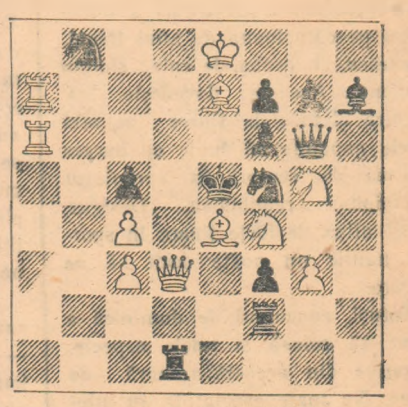

Mat în 2 mutări

Concursul de lupte de la Oradea

Timp de două săptămîni spectatorii orădeni au urmărit cu viu interes întrecerea de lupte dintre 48 de luptători reprezentînd colectivele Locomotiva, Metalul și Progresul. Iată cîștigătorii: *categ 48 kgr.* Ion Mariș (Locomotiva); *categ. 52 kgr.* Gh. Bucur (Locomotiva); *categ. 57 kgr.* I. Denderle (Metalul); *categ. 62 kgr.* I. Heiszler (Metalul); *categ. 67 kgr.* Gh. Șuteu (Progresul); *categ. 73 kgr.* Iosif Pasca (Locomotiva); *categ. 79 kgr.* Josif Demien (Locomotiva); *categ. 87 kgr.* V. Bunta și *categ. grea* N. Bențea (Locomotiva).

Concursul a fost cîștigat de colectivul sportiv Locomotiva, care a totalizat 32 puncte, urmat de Metalul cu 11 puncte și Progresul 3 puncte.

I. GHISA
corespondent

SPORT LA ZI

● HANDBAL. — Ultimul joc din cadrul turului campionatului republican se dispută duminică 4 iulie la Jimbolia, între Flamura roșie din localitate și Știința din Cluj.

● OINĂ. — Ultimele jocuri din cadrul Spartachiadei sindicale se vor disputa în zilele de 3 și 4 iulie.

În vederea unei bune organizări a acestor jocuri, comisia orășenească de oină ține mîine seară la ora 18,30 o ședință în cadrul căreia colectivele sportive pot face înscrierea echipelor.

● BASCHET. — Ultima etapă a campionatului feminin la categoria A se desfășoară duminică și cuprinde următoarele partide: BUCUREȘTI: Știința I.C.F. — Progresul Oradea (teren Știința, ora 20,30); Locomotiva București — Flamura roșie Oradea (teren Știința, ora 19); IAȘI: Știința — Știința Galați; TG. MUREȘ: Progresul — Constructorul București; ARAD: Progresul — Știința Cluj

— Întîlnirea restantă din cadrul campionatuui feminin disputată ieri la Cluj între echipa locală Știința și Știința Iași s-a încheiat cu victoria gazdelor cu scorul de 110-24 (49-8). Punctele au fost înscrise de: Szebestien (39), Cristea (16), Papp (13), Șerban (12), Halmagy (11), Rădulescu (11), Bereczky (4), Albu (4), pentru clujence și Todirașcu (10), Capri (7), Ifrim (4), Tislenco (2), Sterbu (1).

În urma acestui rezultat, echipa Știința Cluj a luat conducerea în clasament, realizînd în cele opt meciuri 16 puncte.

● VOLEI. — Pentru asigurarea condițiilor de dezvoltare a tinerilor jucători de volei, vara aceasta va fi organizată la Piatra Neamț o tabără de tineret. Pentru a se face comunicările necesare, inspecția de volei va ține vineri la ora 18, la sediul C.C.F.S., o ședință cu următorii participanți la tabără: Eleonora Chițilovschi, Aurelia Boțircă, Elena Făstică, Elisabeta Rusu, Tatiana Grigorescu, Eufrosina Măracineanu, Eduard Elfas, Constantin Berevoescu, Ioan Petre, Eugen Martiș, Nicolae Pelin.

● CICLISM. — Comitetul C.F.S. al raionului 1 Mai, organizatorul concursurilor cicliste de duminică, anunță următoarele: adunarea concurenților pentru probele de fond se va face în Piața Eminescu, la ora 7,30. Startul efectiv se va da la ora 9 din dreptul bornei kilometrice 8, de pe șoseaua Pitești. Sosirea din cursa de fond pe 120 km. se va face pe velodromul Dinamo în jurul orei 12,30. Concomitent cu alergarea pentru avansați (120 km.) se vor mai disputa și probe pentru categoria semicurse, biciclete de oraș, sosirea din aceste probe avînd loc la kilometrul 8. Totodată se va desfășura și o excursie cicloturistică, cu vizitarea Gospodăriei de Stat Urlătoarea. După amiază, cu începere de la ora 17, va avea loc pe velodromul Dinamo o reuniune. Înscrierile pentru concursul de duminică se primesc la comitetul C.F.S. oraș pînă vineri 2 iulie ora 18.

● BOX. — Biletele pentru reuniunea de box de astă seară de pe Stadionul Republicii s-au pus în vînzare la casele de bilete din str. Hașdeu.

INFORMAȚII Sonosport

Amănunte despre concursul Nr. 15 (etapa din 4 iulie).

În programul concursului Nr. 15 (etapa din 4 iulie) sînt prevăzute întîlniri din cadrul „Cupei Tineretului" pentru echipele reprezentative de orașe, precum și meciuri din campionatul R. P. Bulgaria și din competiția „Cupa de Vară" din R. P. Ungară. Înaintea meciurilor de duminică clasamentul campionatului din R. P. Bulgaria arată astfel:

1. T.D.N.A.	15	12	3	0	41 :5 27
2. Lokomotiv Sofia	13	7	5	1	22:10 19
3. Dinamo Sofia	16	6	7	3	26:13 19
4. Udarnic Sofia	14	8	2	4	35:14 18
5. V.M.S. Stalino	15	6	6	3	15:11 18
6. Uzina 12 Sofia	16	5	8	3	11:13 18
7. Spartac Plovdiv	16	6	5	5	16:13 17
8. Cerveno Zname	16	5	5	6	12:22 15
9. Lokomotiv Plovdiv	14	4	5	5	12:16 13
10. Spartak Pleven	16	4	5	7	8,15 13
11. Minior Dimitrovo	16	4	3	9	15:25 11
12. Spartak Stalino	15	2	7	6	11:22 11
13. Torpedo Plovdiv	15	3	3	9	7:23 9
14. Udarnic St. Zagora	15	0	4	11	5:34 4

Echipele maghiare fac parte din divizia secundă și ocupă următoarele locuri: Előre, locul 3 în seria de sud cu 18 puncte, Vasas Ganz Vagongyar locul 9 în seria de centru cu 16 puncte, Szikra Budapesta locul 4—5 în seria de sud cu 18 puncte, Szikra Kinsavgyar locul 14 în seria de centru cu 9 puncte, Postas Budapesta locul 16 (ultimul) în seria de est cu 5 puncte și Kinizsi Dohanygyar — locul 4 în seria de centru cu 20 puncte.

★

La concursul Nr. 14 (etapa 27 iunie), au fost depuse 236.315 buletine. La triere nu a fost găsit nici un buletin cu 12 puncte.

Pînă la închiderea ediției au fost omologate 22 buletine cu 11 puncte.

Cel mai puternic

In vara anului 1939 a sosit la Moscova, pentru a lua parte la o sărbătoare sportivă tradițională, luptătorul Arsen Mekokișvili. Numele acesta nu spunea nimic iubitorilor de sport din Moscova și pe lista participanților în cadrul categoriei grea el se afla modest pe ultimul loc.

In schimb, în Gruzia, pe uriașul muncitor viticultor îl știau toți. Încă de la vîrsta de 16 ani el și-a încercat puterile, luptînd cu cei mai iscusiți atleți ai regiunii și rareori se întîmpla ca cineva să reziste mai mult de 5 minute forței sale și aruncărilor peste spate sau șold, care puneau cu umerii pe pămînt chiar și luptători cu mare experiență.

E greu să „ascunzi" un atlet cu astfel de statură și cu asemenea forță într-o mică așezare de oameni. Dar și lui Arsen însuși nu-i venea să stea prea mult pe acasă. El auzea mereu despre vestiții Otar Abuașvili și Vahtang Cicinadze, luptători pe care, dacă e să crezi povestirilor, nu-i învinsese încă nimeni.

După ce a stat la sfat cu prietenii, Arsen a hotărît să plece la Tbilisi să-și măsoare forțele cu acești slăviți maeștri. In colhoz nu l-au reținut pe acest vrednic brigadier: *„să meargă, să se știe pretutindeni ce uriași sînt și în raionul lor"*.

Arsen s-a înapoiat aducînd cu el titlul de campion absolut al Gruziei în lupta națională. El păstrează timp de 4 ani acest titlu. Și cînd s-a pus problema pe cine să trimită la Moscova să apere cinstea sportivă a republicii, toți au fost de părere că Arsen Mekokișvili este acela care îi va putea reprezenta cu cinste.

Cei mai buni luptători ai țării se întreceau pe stadionul Dinamo dimineața și seara. In acest iureș de întreceri, de dispute atletice grele, nu era ușor să scoți în evidență un singur sportiv. Dar Mekokișvili nu putea trece neobservat, mai ales după întîlnirea sa cu campionul țării A. Gonjei. Reprezentantul Kievului avea și el o statură de uriaș, o musculatură splendidă, o forță excepțională. Dar el a trebuit să plece totuși steagul în fața dîrzeniei excepționale a sportivului Gruzin. Lui Gonjei nu i-a rămas decît să adople o apărare lungă și grea, în fața strîngerilor ca de menghină ale adversarului său, care, cu toată forța și greutatea sa impresionantă, avea o agilitate și o rapiditate rară în mișcări.

De la acea întîlnire memorabilă, desfășurată pe stadionul Dinamo au trecut 15 ani. In acest răstimp, Arsen Mekokișvili a cîștigat de 11 ori titlul de campion al țării la lupte libere și sambo, a întîlnit pe cei mai buni atleți din străinătate și nici unul dintre ei nu a reușit să evite înfrîngerea.

La jocurile olimpice de la Helsinki, desfășurate în 1952, sorții au făcut ca Mekokișvili să întîlnească pe campionul lumii Bertil Antonsson. Vestitul suedez, care cunoaște toate finețele luptei libere, s-a simțit, pentru prima dată în cariera sa, dezarmat. Arsen a acceptat cu plăcere ritmul impus de Antonsson și nu evita să intre în lupta de aproape. Iar la parter suedezul nu putea face nimic în fața acestui pachet de mușchi. El luneca pe spatele uriașului Mekokișvili, încerca să-i prindă umărul sau gîtul pentru a-l dezlipi de saltea. El reușise doar să întoarcă și să pună cu umerii la pămînt luptători și mai grei. Dar pe Mekokișvili era imposibil să-l miști din loc. Posesorul unei forțe miraculoase, el știa în același timp „să simtă" partenerul, să-i ghicească intențiile. Arbitrii au acordat în unanimitate victoria luptătorului sovietic.

Și ori de cîte ori după aceea „uriașul nordic" — cum i se spune lui Antonsson în Suedia, — l-a întîlnit pe Mekokișvili victoria a fost de fiecare dată de partea reprezentantului Uniunii Sovietice. Dar, sportiv adevărat, Antonsson nu a renunțat la continuarea luptei. El avea doar un avantaj indiscutabil: era cu 10 ani mai tînăr decît Mekokișvili.

Și iată-i din nou pe saltea — pe cei mai puternici luptători ai lumii: înalți, cu umerii lați, la fel de hotărîți. Greutatea fiecăruia întrece 100 kg. Și deși întîlnirea lor nu contează în cadrul finalei, spectatorii adunați în sala „Meidzi" din Tokio, știau bine că tocmai acest meci va decide pe purtătorul medaliei de aur de campion al lumii.

Lui Antonsson nu-i convine lupta în forță. Mișcîndu-se necontenit, el caută să prindă mîna lui Mekokișvili. Este foarte important să limitezi acțiunile unui astfel de uriaș, să-i reduci pe cît posibil libertatea mișcărilor. Dar Mekokișvili este, ca totdeauna, atent și concentrat. Apropiindu-se lent, aplecînd puțin capul, care a început să albească, el își înghesuie adversarul într-un colț de saltea.

In această înaintare, lentă la prima vedere, poate fi întrezărită furtuna care se apropie, explozia energiei musculare capabilă să ridice în aer un atlet de 8 puduri (1 pud este egal cu 16 kg. N.T.) și să-l arunce apoi la pămînt... Aceasta o înțelege și Antonsson, și iată-l retrăgîndu-se în fața voinței neînduplecate a adversarului său.

Iar o zi mai tîrziu, în întrecerea finală, Mekokișvili învinge sigur pe campionul turc Irfan Afan.

Cu aceasta putem încheia, probabil, povestirea despre Arsen Mekokișvili care a devenit campion al lumii.

Cîndva, cu vreo 20 ani în urmă, temperamentul înflăcărat l-a îndemnat pe tînărul brigadier să plece la Tbilisi ca să întîlnească atleți vestiți și neînvinși. *„Să meargă să se știe pretutindeni ce uriași sînt și în raionul nostru"*.

Acum despre aceasta a aflat întreaga lume...

I. BORISOV

Pe meridianele globului

Sportul în Indonezia

Indonezia, țară din sud-estul Asiei, își întinde teritoriul de aproape două milioane kilometri pătrați pe cîteva sute de insule printre care Java, Sumatra, Borneo, Celebes, egale în suprafață cu Anglia, Franța și cîteva alte state europene. Populația Indoneziei numără aproape 80 milioane oameni. Ecuatorul împarte această țară în două. Clima, cum ușor se înțelege, este aici foarte caldă, umedă, și ca urmare o vegetație luxuriantă acoperă insulele. Vechi călători și cercetători ai globului au afirmat despre Indonezia, și pe drept cuvînt, că este cea mai bogată regiune de pe glob. Intr-adevăr, aici nu numai solul ci și subsolul conține bogății incomensurabile: petrol, diferite metale, minereuri de preț. Dar averile acestea n-au adus fericire oamenilor care locuiesc meleagurile Indoneziei. Ele au atras poftele nesățioase ale imperialiștilor colonialiști, care au cotropit Indonezia.

Mai bine de 300 de ani Indonezia a fost colonie olandeză, iar în anii celui de al doilea război mondial ea a fost cotropită de ocupanții japonezi. In august 1945, poporul indonezian s-a sculat ca un singur om și a proclamat independentă republica sa. Imperialismul mondial a încercat, folosind „argumentul" armelor, să arunce din nou poporul eliberat în robia colonială. Timp de patru ani indonezienii au apărat cu prețul vieții lor libertatea atît de mult dorită. Ei au luptat împotriva colonialiștilor olandezi, care acționau cu sprijinul direct al imperialiștilor americani și englezi și au cucerit independența patriei lor.

Stăpînirea colonială olandeză, întinsă pe o durată de trei secole, a adus prejudicii mari Indoneziei, a frînat dezvoltarea culturii, științei, artelor și desigur a sportului. Abia de cînd și-a creat un stat de sine stătător, poporul indonezian are posibilitatea să ia parte la activitatea sportivă internațională. Dar rămășițele colonialismului își mai arată urmele și acum. Imperialiștii străini care au pierdut puterea politică în Indonezia mai păstrează încă puternice poziții economice și scot din țară uriașe bogății. Tînărului stat indonezian nu-i ajung mijloacele pentru ridicarea nivelului de trai al poporului. Din această cauză și dezvoltarea sportului este, într-o bună măsură, frînată.

Totuși, datorită entuziasmului poporului și în special al tineretului, sportul a obținut în Indonezia succese remarcabile. In scopul popularizării culturii fizice și sportului în rîndurile populației s-a hotărît organizarea de campionate pe întreaga Indonezie denumite și Jocurile Sportive Naționale. Primele Jocuri Naționale au avut loc în orașul Surakarta (Java centrală) în anul 1948, în plin război împotriva agresorilor imperialiști. Următoarele Jocuri Naționale s au desfășurat în Djakarta — capitala Indoneziei — în anul 1951. A treia ediție a acestei competiții populare s-a desfășurat la Medan în Sumatra de nord.

Inaintea campionatelor pe întreaga Indonezie, teritoriul țării este împărțit în 13 districte sportive. Aceste districte sînt conduse de comitete speciale care organizează în teritoriile lor întreceri sportive de selecționare.

Este interesantă tradiția legată de steagul Jocurilor Naționale. Acest steag este păstrat în orașul în care s-au desfășurat ultimele Jocuri Naționale, iar cu puțin înainte de următoarea ediție a campionatului el este transportat într-un cadru festiv la locul unde au loc Jocurile. Transmiterea steagului de la o echipă la alta are loc în cadrul unor mitinguri organizate special în acest scop. In timpul transmiterii steagului, populația este informată în mod curent de aceasta prin postul de radio.

La 17 august 1953, în preajma ultimelor Jocuri Naționale, un grup de sportivi a luat steagul din orașul Djakarta unde el se afla de doi ani de zile. Steagul a fost transportat pe țărmul apusean al Javei în orașul Merak, iar de aici a fost dus pe calea apelor pînă în portul Pandjang (Sumatra de sud). De 18 ori s-au schimbat ștafetele pînă cînd steagul a călătorit din Pandjang în capitala Sumatrei de sud, orașul Palembang. Aci în calea sportivilor se ridicau jungle de nepătruns așa că steagul a trebuit să ajungă în capitala Sumatrei de nord, Padang, pe calea aerului. Mai departe, el a fost din nou purtat de sportivi. Abia la 19 septembrie steagul a ajuns, în sfîrșit, la capătul călătoriei sale, orașul Medan, după un drum de 2000 de kilometri. 1200 de oameni au luat parte la această ștafetă.

Majoritatea disciplinelor sportive moderne au început a fi practicate recent în Indonezia. Ele s-au putut dezvolta liber abia după declararea independenței politice a țării. Sportul cel mai popular în Indonezia este fotbalul. El este cunoscut aici de la începutul veacului XX dar Federația de fotbal din întreaga Indonezie a fost creată abia în anul 1950. Și atunci, în urma piedicilor puse de stăpînitorii olandezi, numărul cluburilor care o alcătuiau era neînsemnat. După crearea republicii indoneziene numărul cluburilor de fotbal a crescut vertiginos și astăzi aproape că nu găsești sat sau chiar o așezare mică de oameni care să nu aibă echipă de fotbal. Nenumărate terenuri de fotbal pot fi văzute în apropierea cîmpurilor de orez pe care muncește majoritatea populației. Popularitatea jocului de fotbal este excepțională de mare. In fiecare an se desfășoară campionatul țării dar și întreceri pentru campionatele provinciilor și raioanelor. Presa și radioul oglindesc în cronici și emisiuni ample desfășurarea întrecerilor.

In timpul stăpînirii olandeze, colonialiștii nu permiteau echipelor indoneziene să se întîlnească cu fotbaliști din alte țări. Acum aceasta a rămas de domeniul trecutului. Reprezentativa indoneziană a evoluat cu succes la prima ediție a Jocurilor asiatice desfășurate la Delhi în 1951. Doi ani mai tîrziu, echipa de fotbal a Indoneziei a întreprins un turneu în răsăritul îndepărtat obținînd victorii la Manilla, Bangkok și Hongkong. La Hongkong fotbaliștii indonezieni au cîștigat trei întîlniri cu scorul de 3—2, 4—1 și 5—1 obținînd un succes pe care nu-l realizase pînă atunci nici o echipă străină care vizitase Hongkongul.

Un interes deosebit este manifestat față de scrimă. Acest sport, în trecut un privilegiu al elevilor din școlile militare, capătă acum tot mai multă popularitate în mijlocul tineretului muncitor.

Tineretul indonezian iubește mult înotul. De altfel, condițiile naturale îl îndeamnă la aceasta. Oricît ar părea de ciudat, în trecut, tinerii indonezieni nu aveau voie să facă parte din cluburile de înot. Primul club de natație a luat ființă abia în 1949. In 1951, a fost creată asociația de înot pe întreaga Indonezie iar acum înotul și polo pe apă nu lipsesc din programul Jocurilor Naționale.

Măiestria înotătorilor indonezieni a crescut simțitor în ultima vreme. Ajungem la această constatare comparînd rezultatele obținute de ei la Jocurile Naționale din 1951 cu cele din 1953.

Destul de larg răspîndit este și atletismul. Atleții indonezieni evoluează cu cel mai mult succes în cursa de 100 metri, unde obțin rezultate sub 11 sec., la înălțime (1,80 m.), la lungime (6,71 m.).

O răspîndire din ce în ce mai largă încep să capete și alte discipline sportive, ca voleiul, ciclismul, hocheiul pe iarbă, halterele etc. Și aceste sporturi figurează în programul Jocurilor Naționale.

Paralel cu dezvoltarea disciplinelor sportive moderne, tot mai multă amploare capătă și străvechile sporturi naționale ale poporului cum ar fi lupta, „penceak" și tragerea cu arcul.

„Penceak", unul dintre cele mai răspîndite sporturi în Indonezia, este un sistem complicat de autoapărare, aducînd simultan cu boxul și luptele. Conținînd elemente de grație și de forță el aduce chiar și cu un dans de luptă și nu rareori este practicat cu acompaniament muzical.

O dezvoltare largă capătă tragerea cu arcul. Inceputurile acestui sport se află tocmai în veacul al IX-lea, cînd el era practicat la curțile feudalilor indonezieni. Acum, această disciplină este un bun al poporului. Interesant de remarcat este faptul că țintașul nu stă în picioare ci în poziția șezînd.

In unele regiuni ale țării este răspîndit un exercițiu cu origini mai vechi și care constă în trecerea peste mici piramide de piatră. Pe insula Nias, în apropiere de Sumatra, s-a păstrat pînă acum obiceiul conform căruia tînărul care se căsătorește trebuie să sară o astfel de piramidă înaltă de aproape 2 metri folosind drept trambulină un bloc de piatră.

Cu toate greutățile care-i stau în cale, sportul indonezian se dezvoltă necontenit. Despre aceasta vorbește numărul tot mai mare de participanți la Jocurile Naționale, ridicarea continuă a cifrelor performanțelor, creșterea caracterului de masă al mișcării de cultură fizică. Sportivii indonezieni primesc un sprijin neprecupețit din partea poporului. Cînd, de pildă în Sumatra de nord a fost deschisă o subscripție pentru construirea unui stadion la Medan, poporul a răspuns cu entuziasm apelului sportivilor. Stadionul era necesar căci pe el urmau să se desfășoare Jocurile Naționale. Cea mai mare parte din fondurile necesare (6.000.000 rupii) au fost donate de muncitori, țărani, studenți și reprezentanții intelectualității din această provincie.

Sportivii indonezieni ies tot mai des în arena întrecerilor internaționale. In ultimii trei ani reprezentanții țării au luat parte la Jocurile asiatice de la Delhi, la Olimpiada de la Helsinki, la jocurile Arabe de la Cairo și la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie de la București.

Marele Premiu al orașului Sofia la baschet

Sofia 30 (prin telefon de la corespondentul ziarului nostru). — Jocurile din cadrul turneului dotat cu Marele Premiu al orașului Sofia au continuat în cursul zilei de marți, înregistrîndu-se următoarele rezultate:

In primul meci al zilei, reprezentativa orașului Pekin a dispus de reprezentativa Paris (F.S.G.T.) cu scorul de 64—52 (37-32). In cel de al doilea joc reprezentativa orașului Budapesta a dispus de reprezentativa Varșoviei cu scorul de 69—54 (36—25).

Cel de al treilea meci a opus reprezentativele orașelor București și Praga. Echipa orașului București a jucat cu multă însuflețire și la început scorul s-a menținut oarecum egal. In primele minute de joc punctajul a evoluat astfel: 4—4, 7—7, 12—9, 15—14, 19—16 în favoarea jucătorilor praghezi. Apoi, echipa orașului Praga adoptînd o tactică mai bună a reușit să-și adjudece victoria cu scorul de 87—56 (48—28). Reprezentativa orașului București a aliniat următoarea echipă: Folbert, Nedef, Nagy, Niculescu, Fodor, care au fost schimbați în decursul jocului cu Răducanu și Călugăreanu.

Miercuri în primul joc al serii s-au întîlnit selecționatele orașelor Varșovia și București. După un meci strîns victoria a revenit jucătorilor polonezi la scorul de 87—78 (42—37). Reprezentativa Budapestei a dispus de reprezentativa Paris (F.S.G.T.) cu scorul de 88—31 (35—17), iar reprezentativa Sofiei a întrecut reprezentativa orașului Praga cu scorul de 85—58 (42—26).

Mîine (n.r. astăzi) este zi de repaus. Vineri se dispută următoarele jocuri: Pekin—Budapesta, București—Sofia și Praga—Budapesta.

A. LEBANOV

Programul festivității de deschidere a jocurilor mondiale universitare de vară

Budapesta (Agerpres). — MTI transmite:

Comitetul de organizare a celei de a XII-a ediții a Jocurilor mondiale universitare de vară a stabilit programul festivității de deschidere.

Festivitatea va avea loc la 31 iulie pe stadionul Popular din Budapesta. Programul primei zile se va încheia cu un joc de fotbal.

Ceremonia de închidere a Jocurilor va avea loc la 8 august și va fi marcată de o defilare a celor peste 2000 de studenți sportivi din toate țările lumii care se vor întrece în cadrul competițiilor.

Ultimele jocuri ale voleibaliștilor romîni în Uniunea Sovietică

MOSCOVA (prin telefon). Ieri s-au disputat în capitala Uniunii Sovietice ultimele întîlniri de volei din cadrul turneului susținut de reprezentativele țării noastre. In ambele meciuri sportivii sovietici au obținut victorii, demonstrînd încă odată înalta lor măiestrie.

La fete, echipa U.R.S.S. a învins cu 3—1 (15—6; 15—10; 14—16; 15—6). Echipa noastră a făcut un joc bun în setul trei, în celelalte avînd însă acțiuni dezorganizate.

Meciul dintre echipele masculine a oferit un spectacol excepțional mult apreciat de numeroșii spectatori. Partida s-a ridicat la un înalt nivel tehnic, ambele echipe practicînd un joc excelent. Blocajele, apărarea din linia II-a, loviturile de atac, jocul variat în acțiunile ofensive, toate acestea au creat în permanență un meci spectaculos și de ridicată factură tehnică.

Jucătorii sovietici, mai hotărîți în momentele decisive ale seturilor, au învins cu 3—1 (15—12; 12—15; 16—14; 15—10). Evoluția scorului în seturi indică de altfel dîrzenia cu care s-a luptat și echilibrul de valoare dintre formații.

ANGELICA ROZEANU

Locomotiva Timişoara — Dinamo Dresda 0-2 (0-0)

TIMIŞOARA 30 (prin telefon de la subredacţia noastră). In faţa a peste 6000 de spectatori Dinamo Dresda a susţinut miercuri în localitate al doilea meci din cadrul turneului ce-l întreprinde în ţara noastră, întîlnind pe Locomotiva Timişoara. Oaspeţii au obţinut victoria cu scorul de 2—0 (0—0).

Gazdele au avut iniţiativa în prima repriză, dar atacul a funcţionat slab, fără eficacitate. După pauză meciul a fost mult mai disputat. Şi în această perioadă însă înaintarea gazdelor a jucat fără convingere, neavînd continuitate în acţiuni. In ultimele 15 minute Dinamo Dresda a dominat şi a obţinut victoria.

Dintre fazele primelor 15 minute sînt de semnalat acţiunea întreprinsă de oaspeţi (min. 9) cînd, după o combinaţie cu Pinzke şi Matzen, Holze trage afară. Trei minute după aceea, Pinzke trage dar Franciscovici reţine.

In min. 18 feroviarii obţin o lovitură liberă dela 18 m. pe care Ferenczi o trage afară. In min. 36 Adalbert Covaci şutează puternic, dar Klemm reţine balonul. Locomotiva continuă să domine pînă la pauză, dar înaintaşii nu creează acţiuni clare de gol.

După pauză întîlnirea devine mult mai echilibrată, mai rapidă. In primele minute fazele se succed cu repeziciune de la o poartă la alta. In min. 49 Bădeanţu trage plasat şi Klemm respinge în corner pentru ca Hensike să-l imite trei minute după aceea la poarta lui Franciscovici. Locomotiva are o mare ocazie de a deschide scorul în min. 58 cînd pe rînd Bădeanţu şi A. Covaci pierd situaţii favorabile de a marca. In min. 65.70 şi 75. Covaci A., Klein şi din nou Covaci A. trag puternic pe lîngă bară.

Oaspeţii marchează primul gol în min. 80 cînd Matzen îl deschide pe Hensike. Acesta pătrunde în careu şi trage plasat, în poartă: 1—0. Patru minute mai tîrziu Dinamo măreşte scorul la 2—0 prin golul înscris de Holze în urma unei acţiuni personale.

Arbitrul Gh Keppich, care a condus bine, i s-au prezentat echipele: DINAMO: *Klemm-Michael, Kreische, Heufe-Fischer (din min. 76, Kolimme), Usemann-Holze, Masschke (din min 46 Möbius, apoi, din min. 78, Schiosser), Hensike, Pinzke, Matzen.*

LOCOMOTIVA: *Franciscovici-Gall, Androvici, Rodeanu-Nicolin, Riter (din min. 75, Andreescu)-Guriţă (din min. 46, Dăraban), A. Covaci, I. Covaci, Ferenczi (din min. 65, Klein) Bădeanţu.*

S-au remarcat Klemm, Holze, Hensike, Matzen de la oaspeţi şi Franciscovici, Androvici, Riter de la Locomotiva.

A. GROS
S. ŞERBAN

Campionatul mondial de fotbal

Echipa R. P. Ungară a obţinut o strălucită victorie asupra echipei Uruguayului, calificîndu-se pentru finala marei competiţii

Nu este uşor să retrăieşti în faţa aparatului de radio fazele unui meci de fotbal ca acesta, chiar dacă prietenul care ştie limba maghiară vorbeşte tot atît de repede precum transmite Szepesi... Şi totuşi, în după amiaza de ieri mulţi iubitori de fotbal din ţara noastră s-au simţit spectatorii unui meci care se desfăşura la sute de kilometri şi care pasiona întreaga lume a fotbalului. Pe stadionul olimpic din Lausanne, deţinătorii de pînă ieri ai titlului mondial, fotbaliştii Uruguayului au întîlnit pe campionii olimpici, fotbaliştii din R. P. Ungară, cei mai demni pretendenţi la supremul titlu. Tragerile la sorţi care şi în acest campionat s-au arătat capricioase şi nu totdeauna echitabile, au dat totuşi reprezentativei maghiare sarcina dificilă, dar şi satisfacţia de a întîlni în luptă directă echipele cele mai puternice. De două ori confruntarea dintre fotbalul maghiar şi cel sud-american a dat cîştig de cauză strălucitilor fotbalişti ai R. P. Ungare.

La sfîrşitul celor 120 minute de luptă titanică dar care nu a ocolit nici un moment regulile sportivităţii, după ce printr-un efort remarcabil uruguayenii au remontat un handicap de două puncte, după ce în prelungiri echipa maghiară a avut prilejul să strălucească din nou nu numai pe plan tehnic, ci şi pe acela al voinţei şi puterii de luptă, cucerind victoria, căpitanul echipei Uruguayului, Andrade, a strîns mîna atacantului maghiar Kocsis, cel care marcase golurile în minutele prelungirilor. Exemplul lui a fost urmat şi de ceilalţi componenţi ai echipei, care a deţinut de două ori titlul mondial şi tot de atîtea ori pe cel olimpic.

Fotbaliştii maghiari care de patru ani sînt neînvinşi pe continent, au adăugat nimbului lor încă o victorie care-i consacră definitiv pe plan mondial. Greu încercaţi prin duritatea meciurilor anterioare, lipsiţi de aportul căpitanului lor Ferenc Puskas, reprezentanţii fotbalului maghiar au făcut din nou o splendidă demonstraţie a măiestriei şi a invincibilei lor forţe de luptă.

Rînd pe rînd adversarii echipei maghiare au trebuit să părăsească învinşi terenul, iar acum o ultimă treaptă a rămas pe scara care duce către vîrful piramidei fotbalului mondial. Echipa campioană olimpică întîlneşte din nou reprezentativa Germaniei Occidentale, pe care a învins-o cu cîteva zile în urmă, dar care rămîne totuşi un adversar redutabil. Echipa maghiară a fost aplaudată nu numai pe stadionul olimpic din Lausanne. Pe cei 11 învingători i-au aclamat spontan sutele de mii de oameni care aşteptau rezultatul lîngă aparatul de radio în patrie, ca şi sutele de entuziaşti care au barat aseară circulaţia în faţa redacţiei ziarului nostru. Un omagiu sincer adus unor sportivi care au dovedit cu adevărat că sînt cei mai buni.

Prin victoria cu 4—2 asupra Uruguayului, echipa R. P. Ungare s-a calificat pentru finala campionatului mondial de fotbal care se dispută duminică la Berna. Adversară îi va fi echipa Germaniei Occidentale, care a dispus surprinzător de reprezentativa Austriei cu categoricul scor de 6—1.

Invinşii din semi-finale, Uruguay şi Austria, joacă pentru locurile următoare din clasamentul primelor patru în întîlnirea de sîmbătă de la Zürich.

R. P. Ungară — Uruguay 4—2 (1—0; 2—2)

Ieri după amiază, la ora 18, numai 45.000 spectatori au putut să ia loc pe stadionul olimpic din Lausanne, pentru simplul motiv că acest stadion nu are tribune mai mari. Sute de mii de amatori de sport din Elveţia, cît şi milioanele de iubitori ai fotbalului din întreaga lume au urmărit însă meciul prin radio şi televiziune.

La fluierul arbitrului Griffiths (Ţara Galilor) cele două echipe apar pe teren în următoarele formaţii:

R. P. UNGARA: Grosics-Buzanszki, Lorant, Lantos-Bozsik, Zakarias-Budai II, Kocsis, Palotás, Hidegkuti, Czibor.

URUGUAY: Maspoli - Andrade, Cruz-Carballo, Santamaria, Martinez-Toto, Ambrois, Schiaffino, Hochberg, Borges.

Inainte de a începe meciul, o ploaie torenţială a desfundat terenul, dar cu toate acestea, jocul a avut o desfăşurare spectaculoasă.

Sudamericanii încep puternic şi Schiaffino trage alături. In min. 5 şutul lui Hidegkuti este reţinut de portarul uruguayan, iar în min. 7 acelaşi jucător maghiar trage extrem de puternic pe lîngă bară. Este rîndul uruguayenilor să atace, dar acţiunile lui Borges şi Schiaffino rămîn fără rezultat. In min. 10 Hochberg trage extrem de puternic, şi Grosics salvează golul numai printr-un plonjon mult aplaudat de spectatori. El lichidează apoi o nouă acţiune periculoasă, plonjînd la picioarele lui Schiaffino. In min. 11 atacanţii maghiari fac dovada unei înalte măiestrii. Mingea trece în viteză între cei cinci înaintaşi maghiari, ajungînd la Kocsis, acesta prelungeşte la Czibor, care marchează imparabil cu stîngul: 1—0.

Jocul cunoaşte o alură neobişnuită. Intr-un minut fazele se succed de 3—4 ori consecutiv de la o poartă la alta. Ambrois, Budai, Borges, Czibor, Schiaffino, şi Kocsis conduc atacuri vertiginoase, dar apărările clarifică situaţiile. Se remarcă în special fundaşul de culoare Andrade, care respinge nenumărate atacuri ale înaintaşilor maghiari. In min. 25 ploaia începe din nou, dar aceasta nu opreşte alura extraordinară a jocului. Maspoli şi Grosics apără cu un curaj remarcabil, culegînd mingea din picioarele înaintaşilor. In min. 30, după o combinaţie strălucită între Hidegkuti şi Palotas, Santamaria este nevoit să acorde în ultima instanţă corner. Un minut mai tîrziu, Grosics acordă corner, la un şut tras de Borges. Pînă la pauză scorul nu se modifică.

La reluare, echipa maghiară atacă cu o deosebită însufleţire şi după o strălucită combinaţie între Budai, care a trimis de pe dreapta terenului lui Czibor, acesta din urmă centrează din nou lui *Hidegkuti*, care marchează imparabil cu capul. Este 2—0 pentru echipa R. P. Ungare.

Echipa Uruguayului nu se lasă intimidată de handicap, ci atacă dezlănţuit. Ei înscriu un punct în min. 75 prin *Hochberg*, după o combinaţie cu Ambrois şi Schiaffino. Trei minute mai tîrziu, Santamaria salvează de pe linia porţii un şut al lui Kocsis şi acelaşi lucru îl face Buzanszki, care intercepteză mingea plecată de la Schiaffino. Atacurile uruguayenilor se termină cu un al doilea gol, marcat în min. 88, cînd *Hochberg* a tras imparabil. Este 2—2, scor cu care se termină cele 90 de minute de joc.

Conform regulamentului, meciul se prelungeşte cu cîte două reprize a 15 minute.

Norii parcă îşi revarsă cu mai multă furie stropii de ploaie, dar cu toate acestea lupta titanică a celor 22 de jucători continuă. In min. 91 Schiaffino trage alături, iar mai apoi Grosics salvează un şut al lui Borges. Treptat, jucătorii maghiari revin în atac, joacă cu mult calm şi cu o admirabilă precizie. Czibor şi apoi Kocsis periclitează poarta lui Maspoli. Prima repriză din prelungire ia sfîrşit cu rezultatul de egalitate: 2—2.

In a doua prelungire fotbaliştii maghiari joacă cu o precizie de ceasornic. Mingea este trecută din apărare în atac cu o viteză uimitoare la care apărarea sfîrşită de efort a Uruguayului face cu greu faţă. Sîntem în min. 110, cînd Budai şi Kocsis schimbă balonul într-o viteză derutantă, apropiindu-se de poarta uruguayenilor. Mingea centrată de Budai este interceptată de Kocsis şi excelentul jucător maghiar o introduce în plasă cu o splendidă lovitură de cap.

Jucătorii maghiari dezlănţuiesc atacuri succesive şi în min. 115 acelaşi excelent Kocsis reia din nou cu capul o pasă a lui Hidegkuti. Mingea intră în plasă şi tabela de marcaj indică 4—2 în favoarea reprezentanţilor Republicii Populare Ungare, scor cu care se termină meciul.

Germania Occidentală — Austria 6—1 (1—0)

Jocul de la Basel s-a terminat cu o neaşteptată victorie a echipei Germaniei Occidentale. In special faptul că echipa germană şi-a întrecut adversarul cu un scor atît de categoric constituie fără îndoială cea mai mare surpriză a campionatului.

In prima repriză, jocul a fost echilibrat. Austriecii atacă mai mult însă ineficacitatea liniei de atac împiedică deschiderea scorului. Primul gol este înscris de germani, prin Scheffer (min. 31). Cu scorul de 1—0 pentru echipa Germaniei Occidentale se termină prima repriză.

După pauză, austriecii sînt în atac, însă toţi înaintaşii sînt aceia care înscriu, prin Morlock (min. 49). După o serie de atacuri ale echipei Austriei scorul este redus la 2—1, prin golul înscris de Probst (min. 53). Apoi, apărarea echipei austriace se prăbuşeşte complet. Echipa Germaniei domină şi înscrie încă patru puncte, prin Walter din 11 m. (min. 56) Walter (min. 68), Walter (min. 73) şi Walter (min 87).

Au jucat formaţiile:

GERMANIA OCCIDENTALA: Turek-Posipal, Libriech, Kohlmayer-Eckel, Mai-Rahn, Morlock, Otmar Walter, Fritz Walter, Scheffer.

AUSTRIA: Zeman-Hanappi, Happel, Stotz-Ockwirk, Koller-Korner I, Wagner, Stojaspal, Probst, Korner II.

Din zi în zi

Matty

Tovarăşul Vasile Cucu preşedintele colectivului sportiv „Metalul Cîmpina", foloseşte motocicleta, repartizată de asociaţie secţiei de motociclism a colectivului, pentru vînătoare, deşi membrii secţiei au criticat deseori această atitudine.

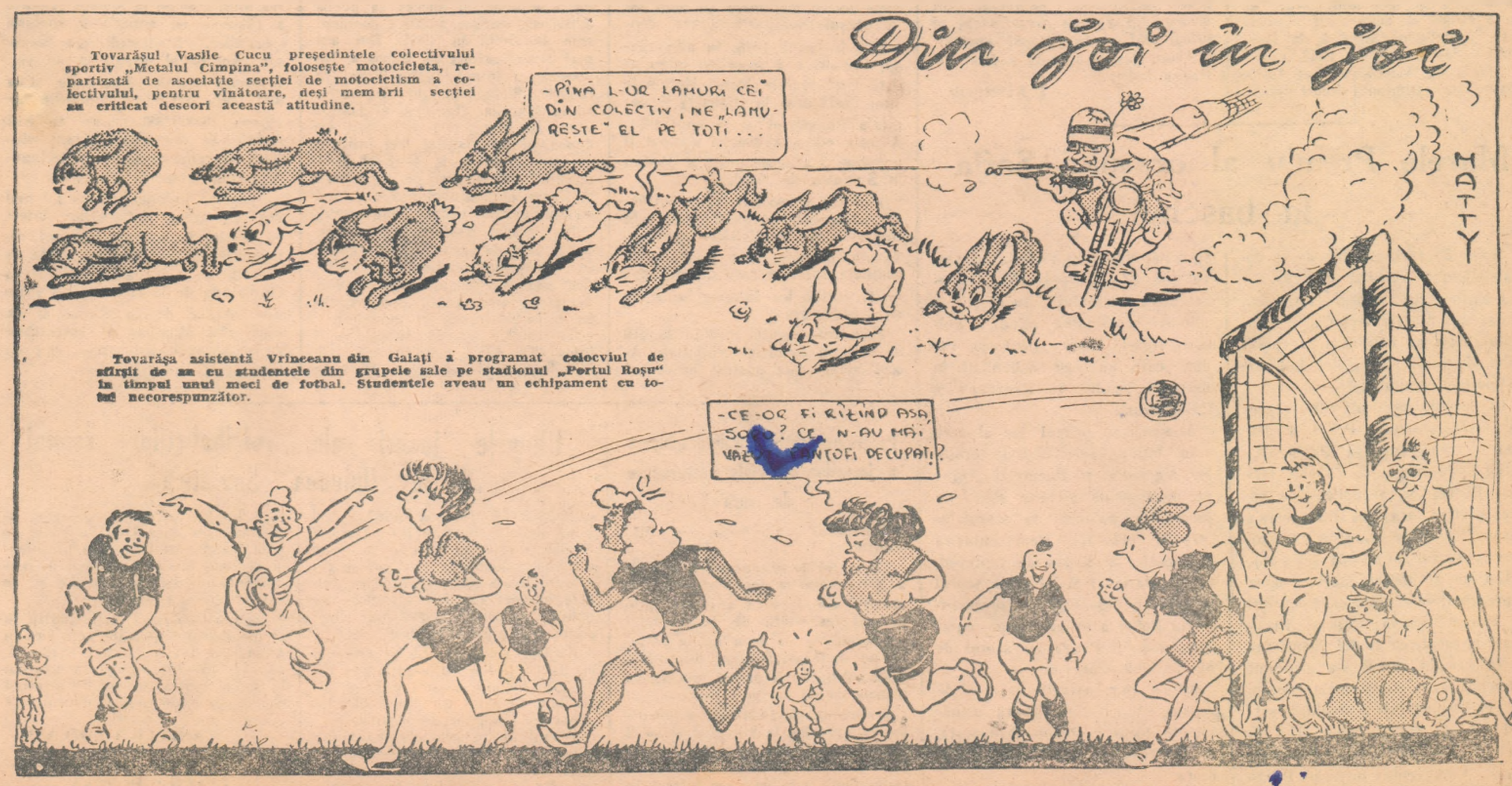

Tovarăşa asistentă Vrînceanu din Galaţi a programat colocviul de sfîrşit de an cu studentele din grupele sale pe stadionul „Portul Roşu" în timpul unui meci de fotbal. Studentele aveau un echipament cu totul necorespunzător.

Redacţia şi Administraţia, Bucureşti, str. Const. Mille Nr. 17, telefon 5.30.36—5.30.37 Nr. 1—9—62. STAS 3482—52. Intr. Poligrafică Nr. 2, str. Brezoianu Nr. 23—25. Abonamentele, se fac la oficiile poştale prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi.